

OSTATNIE WIADOMOSCI

KRAKOWSKIE

10 gr.

ROK VII.

Kraków Poniedziałek 16 maja 1938 r.

Nr. 136

Front sowiecko-hiszpański

poniósł klęskę podczas batalii genewskiej

GENEWA. Akcja czynników, zwalczających politykę za inicjowaną przez lorda Halifaxa i min. Boneta, doprowadziła wczoraj do ostrego starcia w czasie dyskusji na temat sprawy hiszpańskiej, odroczonej — jak wiadomo — przed kilku dniami.

Rozmowy nieoficjalne członków Rady, trwające do dnia wczorajszego, miały na celu należyte przygotowanie posiedzenia. Jednakowoż przedstawiciele różnych ugrupowań, sympatyzujących z komisarzem Litwinowem, a mających licznych obserwatorów w Genewie, w ostatniej chwili nakloniły p. Del Vayo do wystąpienia w formie bardzo zaczepnej, które ze względu na treść i wnioski zaszkodziło delegacji francuskiej i angielskiej.

P. Del Vayo w swej mowie zaatakował bezpośrednio Fran-

cję i Anglię, wygłaszając następujące zdanie:

„Zważywszy, że Niemcy i Włochy bez względu na istnienie czy nieistnienie układów włosko-angielskich w dalszym ciągu prowadzą wojnę przeciw Republice Hiszpańskiej, i że ani Francja, ani Anglia nie mogą tej wojny powstrzymać — za pytuję, na jakiej podstawie moralnej, czy prawnej opiera się ba te rządy utrzymywanie w stosunku do rządu Republiki Hiszpańskiej zakazów jawnie sprzecznych z prawem międzynarodowym”.

Kończąc p. Del Vayo przedstawił Radzie projekt formalnej rezolucji, w której po uzasadnieniu w 6-ciu punktach Rada miałaby zażądać od członków Ligi natychmiastowego porzucenia polityki nieinterwencji.

Po tym przemówieniu zabrał głos lord Halifax, który w krótkiej deklaracji w formie kategorii rycznej, nie spotykanej dotychczas w Genewie, odparł atak p. Del Vayo.

Lord Halifax oświadczył m. in., że przedstawiciel Hiszpanii zdaje się być zdania, że interwencja obca istnieje tylko po jednej stronie, na niekorzyść rządu hiszpańskiego.

Wysiłki rządu angielskiego idą w kierunku wycofania ochotników po obu stronach.

Po krótkim przemówieniu min. Bonnet'a przewodniczący zamierzał zakończyć dyskusję w sposób podobny, jak to miało miejsce w sprawie abisyńskiej. Procedura ta napotkała na sprzeciw p. Del Vayo, który zażądał od Rady zajęcia stanowiska w sprawie jego rezolucji.

przeszło 1000 zabitych i utraciła niemal całe swe wyposażenie materiałowe.

Wojska gen. Franco obsadziły bardzo ważne stanowiska pod m. Corbalan, zdobyły całkowicie masyw górski Castelfio, wieś Alleguz oraz szereg wzgórz drogi z Villaluengo do Fortanete.

Po tajnej naradzie wznowiono wieczorem posiedzenie publiczne i przewodniczący poddał rezolucję pod głosowanie imienne.

W wyniku głosowania za rezolucją p. Del Vayo wypowiedziały się: Sowiety i Hiszpania, przeciw: Francja, Anglia, Pol-

ska i Rumunia. Pozostałe państwa wstrzymały się od głosowania.

Ten wynik głosowania w sprawie rezolucji hiszpańskiej potwierdza układ sił na terenie Rady Ligi Narodów, który skry-

stalizował się już w czasie dyskusji abisyńskiej, a który zwraca się przeciw wysuwaniu za pośrednictwem delegacji sowieckiej próbom zaangażowania Ligi Narodów w sprawy, mogące pociągnąć za sobą poważne komplikacje.

Zamach na Stalina i Woroszyłowa miał być hasłem do ogólnego przewrotu

MOSKWA. Wiadomość, podana przez prasę japońską, o wykryciu spisku wojskowego przeciwko Stalinowi i Woroszyłowowi, całkowicie potwierdza się. W Moskwie wiadomość ta wywołała olbrzymie wrażenie, zwłaszcza, że liczba aresztowanych zwiększa się z każdym dniem.

Jak się obecnie okazuje, spisek rozgałęziony był wśród pra-

wie wszystkich garnizonów centralnej Rosji, a zamach na Stalina i Woroszyłowa noszący miał jako hasło do ogólnego przewrotu.

Zamachowcy mieli oddanych sobie ludzi prawie we wszystkich garnizonach, wskutek czego aresztowania poza Moskwą objęły garnizony leningradzki, pskowski, miński, kijowski, charkowski i rostowski.

W Moskwie kursują pogłoski, że i w innych garnizonach nastąpiły aresztowania, które trzymane są dotychczas w tajemnicy.

Według pogłosek, kursujących tu uporczywie, aresztowanych przeważnie rozstrzeliwuje się. Wskutek wielkiej liczby aresztowanych sądy wojskowe działają bezustannie.

Aresztowania polityczne na Ukrainie Zaostrzenie walk wewnętrznych

MOSKWA. Na Ukrainie organy NKWD dokonały nowych aresztowań politycznych wśród funkcjonariuszy komunist. partii Ukrainy.

W Odesie został aresztowany stary bolszewik Kondakow, który zajmował stanowisko sekretarza komitetu partyjnego na okręg odeski.

W Dniepropietrowsku został usunięty ze stanowiska sekretarz okr. komitetu partyjnego Pramenek, pochodzący z kolonistów czeskich. Został on pociągnięty do odpowiedzialności pod zarzutem utrzymywania bliższych stosunków z niedawno aresztowanym członkiem Politbiura i zastępcą Mołotowa — Stanisławem Kosiołem.

Ameryka a wysyłka broni do Hiszpanii

WASZYNGTON. Senacka komisja spraw zagranicznych odrzuciła 17 głosami przeciwko 1 wniosek senatora Nye, w sprawie zniesienia zakazu wywozu broni do Hiszpanii.

W Czernihowie aresztowano dotychczasowego sekretarza organizacji okręgowej PPBU Michaiłowa, a w Charkowie pierwszego komisarza komitetu okręgowego Maksimowa.

Nowe aresztowania polityczne na Ukrainie sowieckiej stoją niewątpliwie w związku z zaostrzeniem walk wewnętrznych partii komunistycznej zwłaszcza na odcinku ukraińskim.

Przewódca Niemców sudeckich odbył naradę z Churchillem w Londynie

LONDYN. Przewódca partii Niemców sudeckich Konrad Henlein, który przebywa obecnie w Londynie podejmowany był wczoraj w południe śniadaniem w prywatnym mieszkaniu przez Winstona Churchilla.

W przyjęciu, które trwało około 2 godzin wziął udział również przywódca frakcji parlamentarnej niezależnych liberałów sir Archibald Sinclair.

Poseł czecosłowacki w Londynie Massaryk złożył wczoraj w południe wizytę w Foreign Office i odbył dłuższą konferencję ze stałym podsekretarzem stanu Min. Spr. Zagr. sir Aleksandrem Cadoganem oraz z pier-

wszym dyplomatycznym doradcą rządu Vansittartem.

LONDYN. Wszystkie dzienniki angielskie przywiązują wielką wagę do przyjazdu do Londynu przywódcy Niemców sudeckich Konrada Henleina. Prasa snuje rozmaite przypuszczenia na temat tej wizyty.

Organ lorda Baeverbrooka „Daily Express” pisze, że Henlein odbędzie szereg narad z kierowniczymi mężami stanu Wielkiej Brytanii. Poza tym Henlein będzie się starał wpłynąć na prasę angielską, aby bardziej obiektywnie przedstawiała stanowisko Niemców sudeckich i ich żądania.

600 osób aresztowano po zamachu stanu w Brazylii

RIO DE JANEIRO. Oficjalnie donoszą, że w związku z wykryciem ostatniego sprysiężenia, aresztowano przeszło 600 osób.

W kołach poinformowanych twierdzą, że przywódcy spisku będą ukarani karą śmierci. Rząd podejmie ostre zarządzenia przeciwko integralistom.

Spisek został wykryty z powodu zdrady kilku uczestników sprysiężenia. Pomimo, że rząd zdaje się panować nad sytuacją,

możliwość dalszych zamieszek nie jest wykluczona.

Jest rzeczą znaną, że nie tylko w stolicy, a także w szeregach stanów przeprowadzono aresztowania. Dokonano również aresztowań wśród załóg kilku okrętów wojennych, które sympatyzowały ze spiskowcami.

Sledztwo jest w toku.

Liczba ofiar nieudanego zamachu stanu w dn. 11 maja wynosi 25 zabitych i około 50 rannych.

Nowy rząd w Budapeszcie

BUDAPESZT. Po posiedzeniu Rady Ministrów, które rozpoczęło się o godz. 17-ej, premier Daranyi udał się około godziny 18-ej do regenta Horthy'ego i przedłożył mu dymisję gabinetu.

Regent Horthy przyjął dymisję i polecił utworzyć nowy gabinet prem. Immredy, który misję swą wykonał.

Zmiana rządu w Belgii

BRUKSELA. Rząd premiera Jansona podał się do dymisji.

Misję tworzenia nowego rządu otrzymał minister Spraw Zagr. Spaak.

Tysiąc zabitych w okopach Sukcesy powstańców na froncie Teruelu

SALAMANKA. Komunikat oficjalny kwatery głównej donosi o sukcesach wojsk kastylskich, które w dalszym ciągu posuwają się naprzód na froncie Teruelu, zadając nieprzyjacielowi duże straty i przerywając linię obrony.

Komunikat podkreśla, że tylko jedna dywizja nieprzyjacielska pozostawiła w okopach

Za Henleinem stoi rząd Rzeszy

Berlin zapowiada pomoc Niemcom sudeckim w razie represyj

PARYŻ. W dobrze poinformowanych kołach paryskich przywiązują się poważne znaczenie do obrad, jakie na temat Czechosłowacji, min. Bennet odbył w Genewie z lordem Halifaxem i telefonicznie z premierem Daladier'em.

Obrady te, które zbiegają się z przyjazdem do Londynu prze-

wódcy Niemców sudeckich — Henleina, miały za punkt wyjścia deklarację, jaką ambasador Wielkiej Brytanii w Berlinie sir Neville Henderson otrzymał wczoraj od min. von Ribbentropa.

W Paryżu wiadomo teraz, że p. von Ribbentrop zapowiedział, iż w razie, gdyby Niemcy su-

deccy padli ofiarą czynnych represyj, rząd niemiecki zmuszony będzie przyjść im z pomocą.

Jednocześnie v. Ribbentrop za pewnił Hendersona, że Niemcy pragnęłyby uniknąć zatargu z Czechosłowacją, uznając akcję rządu angielskiego jako pomoc przy rozwiązaniu problemu sudeckiego.

Wstrząsająca walka z furiatem który wymordować chciał siekierą towarzyszy

W cegielni Zofiówka powiatu błońskiego spał w szopie niejaki Kazimierz Jędrzejczak, zdradzający objawy choroby umysłowej. Do szopy tej przybyli również na nocleg Adolf Kucharski i Kazimierz Drypka.

Po północy Jędrzejczak obudził się, w przystępie nagłego obłądzenia chwycił siekiere, pobudził śpiących Kucharskiego i Drypkę, a grożąc zabiciem zmusił obu do klęknienia i odmawiania modlitw.

Modlitwy trwały do świtu. Wówczas szaleniec rozkazał swoim ofiarom gimnastykować się, a wreszcie każe im się boksować. Widocznie imasy bokserskie wpłynęły nań drażniaco. Jędrzejczak bowiem zadał w pewnej chwili cios siekierą, trafiając Drypkę w głowę. Na szczęście, ostrze siekiery ześlizgnęło się po głowie i Drypka odniósł jedynie cięższe obrażenie

prawego policzka. Następnie szaleniec doskoczył do Kucharskiego i straszliwym uderzeniem obucha siekiery w

ciemię, pozbawił go życia. Po dokonaniu tej potwornej zbrodni, Jędrzejczak oprzytomniał i zbiegł w kierunku Socha-

czewa. Rannego Drypkę przewieziono do szpitala. Za zbiegłym szaleniem wszczęto energiczny pościg.

Wielką aferę obyczajową zlikwidowała policja w Poznaniu

Policja poznańska zlikwidowała znowu wielką aferę obyczajową w Poznaniu, — mianowicie dom schadzek, mieszczący się w samym śródmieściu przy ul. Poczowej.

Orgie, do których wciągano nieletnie dziewczęta, niejednokrotnie z dobrych domów, w wieku od 10-ciu do 15 lat odbywały się w mieszkaniu Roweckiej. Klientami pensjonatu Roweckiej były znane osoby w Poznaniu, a m. in. grupa urzędni-

ków bankowych. Policja aresztowała Rowecką i Niewieckiego, urzędnika jednego z banków poznańskich, oraz jeszcze dwie inne osoby. Spodziewane są dalsze aresztowania.

W ręce policji wpadło kilka albumów ze zdjęciami fotograficznymi, świadczącymi o niesłychanym zwyrodnieniu grona klientów „pensjonatu” Roweckiej. Grupa młodych ludzi zawierała znajomości z młodymi dzie-

czętami, pokazywała fotografie z albumu i nęciła do udziału w orgiach. Inna grupa natomiast werbowwała zamożnych panów, którzy pokrywali koszty tych orgii.

Czeplął się pociągu

We wsi Rościszew pod Makami uczeplił się pociągu 12-letni Stanisław Sak. Zeskakując ze stopnia wagonu, chłopiec dostał się pod koła, które uciły mu obie nogi. Nieszczęśliwego w stanie beznadziejnym przewieziono do szpitala.

Zwyrodniały ojczym

Wacław Dąbrowski (wieś Wyczółki gm. Falenty), katuje, wyrывa włosy i znęca się w okrutny sposób, nad dziećmi swej żony: 13-letnim Bolesławem, 10-letnią Barbarą i 8-letnim Stanisławem Chrzanowskiemi.

O niecznych wyczynach ojczyma, sąsiedzi zawiadomili policję, która sporządziła protokół, podciągając Dąbrowskiego do odpowiedzialności.

Katastrofa pod Piotrkowem

Pomocnik szofera zmarł w szpitalu

We wsi Moszczenicy pod Piotrkowem wydarzył się wczoraj tragiczny wypadek samochodowy.

Samochód ciężarowy, jadący z ładunkiem z Warszawy do Krakowa, wywrócił się, wpadając do rowu. Szofer Józef Słu-

sarczyk, jego pomocnik Franciszek Jagodziński i konwojent Bursztyn ulegli ciężkiemu porażeniu.

Wszystkich trzech przewieziono do szpitala w Piotrkowie. Jagodziński wkrótce w szpitalu zmarł.

Bombardowanie Barcelony

50 zabitych i 68 rannych

BARCELONA. Pięć samolotów bombardujących armii gen. Franco dokonało wczoraj gwałtownego bombardowania Barcelony i okolic.

Samoloty w ciągu pięciu minut krążyły nad miastem i zrzucały szereg bomb na punkty posiadające znaczenie strategiczne.

Liczba ofiar wynosi, według prowizorycznych obliczeń, 50 zabitych i 68 rannych.

Również Walencja była bombardowana w dniu wczorajszym. Liczba ofiar tego bombardowania wynosi 21 zabitych i 42 rannych.

Pastuszek podpalił las

Zława chłopca spowodowała wielkie straty

W 20-morgowym zagajniku pod wsią Małopole powiatu radziwińskiego paśl bydło 8-letni pastuszek, Tadeusz Szymański.

Chłopiec rozpałił dla zabawy ognisko i zaproszył ogień, od

którego cały zagajnik spłonął do szczętnie. Starty wynoszą ponad 10 tysięcy złotych. Przerazoni skutkami swej lekkomyślnej zabawy, młodociany winowajca umknął i prawdopodobnie błąka się w okolicy.

Nieszczęśliwa miłość

przyczyną samobójstwa młodej kobiety

W sypialni współwłaściciela majątku Dawidy, pow. raszyńskiego, ziemianina Cybulskiego, pozbawiła się życia 25-letnia gospodyni Maria Lekanówna strzelając do siebie z rewolweru w usta. Desperatka strzeliła do siebie leżąc na tapczanie.

Lekanówna była nieprzecięt-

nej urody. Była ona zatrudniona od dłuższego czasu u Cybulskiego, kawalera, któremu prowadziła gospodarstwo. Policja wszczęła energiczne dochodzenie w celu ustalenia przyczyny samobójstwa. Prawdopodobnie przyczyną samobójstwa był zawód miłosny.

Dwie katastrofy szybowcowe

po locie nad Tatrami

W Bukowinie pod Zakopanem wydarzyła się katastrofa szybowcowa, której ofiarą padł pilot Jan Schray z Łodzi.

Katastrofa nastąpiła w momencie lądowania na skutek skapotowania szybowca, który wystartowawszy z Tegoborza do lotu nad Tatrami, po dokonaniu tego lotu miał odbyć drogę powrotną.

Szybowiec uległ kompletnemu zniszczeniu, a pilot odniósł poważne obrażenia.

W tym samym dniu w Białym Dunajcu szybowiec „CWJ-5” Aeroklubu Krakowskiego, pilotowany przez p. Duszika, —

wracający z lotu nad Zakopanem, dokąd został przyholowany przez samolot — zmuszony został w Białym Dunajcu do lądowania w niedogodnych warunkach wskutek zbiegowiska ludzi.

Podczas lądowania szybowiec został poważnie uszkodzony. Pilot wyszedł bez szwanku.

Frontem do Morza!

Uczniowie - bandyci

Obok przystanku tramwajowego we Lwowie dokonano napadu 4-ech młodocianych osobników na pewnego kupca. Napastnicy zażądali pieniędzy, a kiedy kupiec odmówił, poczęli go okładać pięściami. Na krzyk na padniętego nadbiegli przechodnie, na widok których napastnicy rzucili się do ucieczki. Za napastnikami policja rozpoczęła poszukiwania i ujęto dwóch sprawców napadu, którymi okazali się uczniowie gimnazjum.

Złodziej wyskoczył z 3 piętra

Nieudany występ na urlopie zdrowotnym

Do Chorzowa zawitał wczoraj korzystający z trzymiesięcznego urlopu zdrowotnego przestępca, Abraham Beer, odsiadujący w Krakowie karę kilkumiesięciami więzienia.

Beer przybył do Chorzowa w towarzystwie swej żony, Cyli. Włamywacz, korzystając z urlopu, postanowił dokonać rabunku i włamał się do mieszkania Anastazji Szypułowej przy ul. Powstańców.

Kiedy Beer zajęty był pładrowaniem mieszkania, nadeszła Szypułowa. Rabuś zorientował się, że został złapany na gorącym uczynku i nie namyślając się wiele skoczył z III-go piętra na bruk.

Beer upadł i doznał podwójnego złamania nogi i poważnych obrażeń wewnętrznych. Stojąca na czatach żona Beera pospieszyła mu z pomocą i wzięwszy go na plecy przeniosła do tramwa-

ju.

Na wszczęty przez Szypułową alarm za włamywaczami zarządzono pościg. Zatrzymano tramwaj, którym już jechali, i oddano oboje w ręce policji.

Skok Beera skończył się względnie szczęśliwie tylko dlatego, że spadając na ziemię, czeplił o przewody elektryczne, co osłabiło upadek. Włamywacza i jego żonę osadzono w areszcie.

O krok od śmierci

Przygnieciony samochodem rowerzysta cudem ocalał

Ul. Chmielna od Żelaznej do Sosnowej w Warszawie, jechał na rowerze Gustaw Nyczke (Chmielna 122). Wprost domu Chmielna 102, rowerzystę przygniół do bandy chodnika samochód ciężarowy A65 — 581, należący do trzema tonnami ładu z majątku Raszyn II (gm. Falenty), prowadzony przez kierowcę, Józefa Engla. Samochód wlokł rowerzystę około 100 metr

W pewnym momencie przed nie koło roweru dostało się pod tylne prawe koło samochodu. Wówczas Nyczke został wyrzucony na chodnik, upadł i na chwilę stracił przytomność.

Kierowca na chwilę zatrzymał się. Momentalnie utworzyło się zbiegowisko z przechodniów, którzy przybrali groźną postawę wobec kierowcy. Wi-

dząc to kierowca, zamierzał odjechać. Wówczas jeden z przechodniów zagroził użyciem broni palnej.

Ostatecznie wobec braku w pobliżu policjanta, kierowca odjechał. Poszkodowany rowerzysta złożył o tym zameldowanie w 8-sym komis. Świadkowie zapewniają, iż Nyczke był o krok od śmierci.

Ze złodzieja — sutenerem

Bezczelny terrorysta został unieszkodliwiony

Znany i wielokrotnie karany złodziej, J. Sandomierski, nigdy niemeldowany, poszukiwany przez sądy i policję za szereg zuchwałych kradzieży, nie chcąc ryzykować już dalszych występów na polu złodziejskim, przerzucił się na sutenerstwo.

Pod przybranym nazwiskiem Jana Kozickiego grasował on wśród prostytutek dzielnicy sta-

romiejskiej Warszawy, biciem zmuszając je do oplacania haraczów.

Policja nie mogła przez dłuższy czas wpaść na trop bezczelnego przestępcy, gdyż zmieniał on często miejsce zamieszkania, przenosząc się od jednej do drugiej ofiary swego niecznego procederu.

Wreszcie powinęła się noga

złoczyńcy. Usiłował on nakłonić do nierządu niejaką Alinę S. służącą. Trafivszy na opór, sutener pobił dotkliwie dziewczynę i zagroził jej śmiercią w razie dalszego nieposłuszeństwa. Terroryzowana ustawicznie kobieta złożyła zameldowanie w policji, która w dniu wczorajszym sutenera-złodzieja aresztowała i osadziła go w więzieniu.

Okradł swych rodziców

i wszedł w spółkę ze znanymi złodziejami

17-letni Abram Waksberger, syn zamożnych właścicieli domu i zajazdu w Baranowiczach ukradł rodzicom 1800 złotych 2 pierścionki złote, kolczyki, zegarek złoty i t. p. razem na sumę 4000 złotych i zbiegł do Warszawy.

Tu poznał się z Wolfem Wajnbergiem, znanym złodziejem kieszonkowym, który oprowadzał go po stolicy i towarzyszył w wesółych eskapadach po różnych lokalach.

Wajnberg namawiał chłopca

do wyjazdu za granicę i niał wkrótce wyrobić paszporty do Ameryki, w rzeczywistości złodziejowi chodziło tylko o okradzenie młokosa i czyhał na dogodną sposobność.

Tymczasem policja, która otrzymała listy gończe za zbiegłym synalkiem, odnalazła go w towarzystwie złodzieja w jednym z barów przy ul. Leszno. Marnotrawnego syna odesłano pod eskortą do domu rodziców. Zdołał on już wydać na hulanki 2200 złotych.

Wajnberga osadzono w więzieniu.

Przez okno z meliny

uciekał złodziej, został jednak ujęty

Do meliny złodziejskiej przy ul. Zamenhofs 31, w Warszawie przybyła policja, celem dokonania rewizji. W chwili wchodzenia do mieszkania, jeden ze złodziei, 41-letni Fajwel Droga (Nowe Miasto 7), wyskoczył oknem z I-go piętra, zamierza-

jąc umknąć, lecz po skoku wstał i wpadł w ręce czuwające go w bramie policjanta. Ponieważ Droga nie mógł dalej iść, wezwano Pogotowie, którego lekarz stwierdził silne potłuczenie prawego podudzia.

Meksyk zrywa z Anglią

stosunki dyplomatyczne

MEKSYK. Rząd meksykański postanowił zerwać stosunki dyplomatyczne z Wielką Brytanią.

Nastąpiło to ubiegłej nocy po zaplaceniu przez rząd meksykański 379 tysięcy pesos jako raty, należnej obywatelom brytyjskim za straty, poniesione wskutek akcji rewolucyjnej w latach 1919—1920.

Komunikując tę decyzję posłowi brytyjskiemu, minister Spraw Zagr. Meksyku oświadczył iż rząd meksykański postąpił w ten sposób z powodu niezadawalającego stanowiska rządu brytyjskiego w kwestii wyłączenia zagranicznych właścicieli kopalń naftowych.

W związku z tą decyzją prezydent Cardenas uznał za niezbędne odwołać niezwłocznie posła meksykańskiego z Londynu i zamknąć tamtejsze poselstwo meksykańskie. Archiwa poselstwa przekazane będą konsulowi generalnemu.

WYROB ZAKŁADÓW POLSKIEJ SP. AKC. PERSIL W BYDGOSZCZY

Krwawy zamach w Brazylii

był finansowany przez zagranicę

RIO DE JANEIRO. Czytając dalsze poszukiwania w związku z buntem 11 maja, policja wykryła znaczne ilości bomb, karabinów, sztyletów i amunicji, pochodzenia zagranicznego, które sprowadzone zostały do kraju jako „próbki”.

Obecnie śledztwo zmierza do ustalenia w jakiej mierze obecność państwo subwencjonowało ruch wywrotowy.

Rada Ministrów postanowiła że uczestnicy buntu z dn. 11

maja stawieni będą przed sądem doraźnym.

Napoleon Sudek

Kilo truskawek — 50 złotych!

Jak doniosły pisma na rynku ukazały się już truskawki.

Kilo tej nowalijki kosztuje oskręgle pięćdziesiąt złotych! Pół setki!

O tej porze jedzą truskawki tylko milionerzy. Milioner bo wiem jada, przeznaczone dla zwykłych śmiertelników, plody ziemi tylko wtedy, kiedy sama cena wskazuje, że ziemia dała te plody tylko dla milionerów.

Kartofle jada wtedy, kiedy są młode i kiedy kosztują tyle co kawior.

Rzodkiewki je tylko wtedy, kiedy pęczek kosztuje 20 zł. Ale kiedy już można je dostać po groszu, odwraca się od nich z pogardą i obrzydzeniem.

To też, gdy w luksusowej owocarni w śródmieściu ukazały się na wystawie pierwsze truskawki z karteczką oznajmającą, że kilo kosztuje 50 złotych, cały personel oczekiwał w napięciu, który z nielicznych milionerów pierwszy się po nie zgłosi.

A tymczasem do sklepu wszedł kiepsko ubrany człowiek, w wytartej jesionce i w wypłowiałym kapeluszu, człowiek nie wyglądający wcale na milionera, i powiedział, jak gdyby nigdy nic:

— Chciałbym kupić kilo truskawek.

Cały personel owocarni zniechęcił się z wrażenia. Ani wytała jesionka klienta, ani jego wypłowiały kapelusz, ani polatane obuwie, nie wskazywały na to, żeby mógł być pierwszym nabywcą truskawek po 50 złotych kilo.

Właściciel owocarni wysunął się do przodu i podejrzliwie obejrzał klienta.

— Pan szanowny pewno dzisiaj na loterii wygrał?

— Nie! — mruknął klient. — Nie gram na loterii! Kiedy się pracuje, tak jak ja, w firmie „Szprot i S-ka”, i kiedy się zarabia, tak, jak ja 50 złotych tygodniowo, i kiedy się ma do tego żonę i troje dzieci, to sobie nie można pozwolić na granie na loterii!

Właściciel owocarni zmarszczył czoło.

— A na truskawki po zł. 50.— kilo stać pana?

— Też mnie nie stać — westchnął klient. — Ale postanowiłem kupić. Na jakie raty pan mi może sprzedać?

— Na raty?! — właściciel owocarni uśmiechnął się z politowaniem. — Truskawski na raty?! Pan wybacz, ale owoców na raty nie sprzedajemy!

— Dlaczego?! — oburzył się klient. — To jest obiekt na 50 złotych! — W zeszytym tygodniu kupiłem sobie bieliznę za 12 złotych i też mi rozłożyli na trzy raty. A tu chcę kupić towar za 50 złotych i pan by chciał od razu gotówkę?! Mogę panu spłacać po 5 złotych miesięcznie. Na 10 rat!

OBUWIE I POŃCZOCHY

Del-Ha

w noszeniu najlepsze

Najnowsze modele letnie po cenach przystępnych mechaniczne i ręczne w bardzo dużym wyborze

Polecamy NOWO URUCHOMIONY

dział ORTOPEDYCZNY pod kierownictwem fachowca

Reparacja pończoch obsługuje P. T. Klientelę na poczekaniu I-sze oczko 20 groszy, następne taniej

PEDICURE 150 higienicznie fachowo wykonany

Del-Ha

Marszałkowska 142

RADIO

WARSZAWA I. (Raszyn)

NIEDZIELA, DNIA 15 MAJA

8.00 Sygnał czasu. 8.05 Dziennik po rannym. 8.15 Audycja dla wsi. 9.00 Regionalna transmisja z Kalisza. 11.57 Sygnał czasu. 12.05 Poranek symfoniczny. 13.00 Przegląd kulturalny. 13.10 Fragment z powieści. 13.30 Muzyka obiadowa. 14.45 Audycja dla wsi. 15.45 Audycja dla dzieci. 16.05 Muzyka. 16.25 Recital śpiewaczy. 16.45 Odczyt. 17.00 Podwieczorek folklorowy. 19.00 Transmisja z Marszu im. Marszałka Piłsudskiego „Sulejówkę — Belweder. 19.20 Teatr Wyobraźni: „Brat znajduje brata” — komedia. 19.45 Muzyka popularna. 20.30 Program na jutro. 20.35 Transmisja z poświęcenia Kopca Marszałka Józefa Piłsudskiego w Zawadach. 20.50 Dziennik wieczorny. 21.00 Wiadomości sportowe. 21.15 Wesola audycja. 22.00 „Opowieść o Wagnerze”. 22.50 — 23.00 Dziennik wieczorny.

WARSZAWA II. (Mokotów)

14.45 „Kawaler srebrnej róży” — opera. 16.38 Otwarcie wystawy psów rasowych w Warszawie. 16.58 Program na jutro. 17.00 — 22.00 Przerwa. 22.00 — 1.00 Muzyka taneczna (płyty).

Hr. Wielopolska nadal w więzieniu

Śledztwo trwa, a termin rozprawy jeszcze nie ustalony

Głośna sprawa hr. Oktawii Wielopolskiej, która wywołała olbrzymie zainteresowanie w kraju i za granicą przedstawia się nieco inaczej niż informowały agencje zagraniczne, za którymi podawaliśmy te wiadomości. Ze źródeł miarodajnych i dobrze poinformowanych komu-

nikują, że nieprawdziwa jest wiadomość o skazaniu hr. Wielopolskiej na dożywotnie więzienie, a tym samym o rzekomej wymianie.

Hrabina Wielopolska znajduje się nadal w więzieniu berlińskim w Moabicie. Śledztwo przeciwko niej toczy się jeszcze i na-

razie jeszcze niewiadomo, kiedy odbędzie się rozprawa.

Obronę hrabiny prowadzi jeden z adwokatów niemieckich, z którym utrzymują stały kontakt mąż hrabiny i jej ojciec, p. Kurzeniecki.

Obaj otrzymują listy z więzienia, w których hrabina donosi,

że jest zdrowa, dobrze się czuje i wyraża nadzieję, że jej sprawa zostanie pomyślnie załatwiona i że rychło wróci do kraju.

Rodzina aresztowanej twierdzi z całą stanowczością, że całe oskarżenie jest oparte na fałszywym splocie omyłek i nieszcześliwym zbiegu okoliczności.

Wybuch gazu w łazience spowodował śmierć dwóch osób

Gniezno znajduje się pod silnym wrażeniem strasznego wypadku, jaki wydarzył się w mieszkaniu Czesława Zielińskiego, przy ul. Chrobrego 33. W godzinach popołudniowych usyszano silną detonację. Zaczęto dobijać się do drzwi, a gdy z wewnątrz nie reagowano, zawezwano ślusarza, i po otwarciu drzwi stwierdzono, że całe urządzenie mieszkania było zdemontowane, dwie ściany runęły, a w łazience znaleziono dwie osoby nie dające znaku życia.

Ustalono, że był to właściciel domu i mieszkania, Czesław Zieliński i 26-letnia mężatka, Maria Wichtowska, żona bezrobotna.

SOL KLAWIOL ZAPOBIEGA WSZELIOM DOLEGLIWOSCIOM NOG

Z. KAMINSKA

dziewczyzna do wszystkiego

niezwykle dzieje pięknej dziewczyny
na wielkomiejskim bruku

— Jakiej? — udawałam, że zapomniałam.
— Prosiłem o pani rękę. Czy pani zechce zostać moją żoną? — spytał i widać było, jak bardzo jest wzruszony.

— Przecież to jest niemożliwe! — odpowiedziałam. — Jestem biedną dziewczyną, którą pan poznał w tak niemiłych okolicznościach. Niech się pan zastanowi i przyzna mi rację, że nie jestem odpowiednią na żonę dla pana.

— Kocham panią. Jeśli mnie pani chociaż lubi, niech się pani zgodzi!.. Uczynię wszystko, co w mojej mocy, by obudzić w pani sercu uczucie dla mnie. Czy pani mnie nie lubi? Jestem dla pani nieznośny? Zaprzeczylam żywo.

— Mam dla pana wiele sympatii, może to nawet coś więcej niż sympatia. Na drodze mojego życia nie spotykałam ludzi tak miłych, bezinteresownych i dobrych jak pan. Jakże bym mogła odczuwać niechęć do pana? Żywię dla pana wiele wdzięczności za to, że dopomógł mi pan wy dostać się z rąk tego niecnego człowieka. Ale czyż mogę zostać pańską żoną? Przecież pan naprawdę niewiele wie o mnie.

— Nie chcę nic wiedzieć. Wystarczy mi to, że panią kocham!

Tak w kółko on swoje, a ja swoje przegadaliśmy parę godzin. Dziedek usnął na dobre i trzeba go było śpiącego na fotelu odwieść (nie władał naleyście nogami) do windy i do pokoju.

Mysły jeszcze posiedzieli trochę.

Zakończyliśmy naszą rozmowę tym, że ja się namyśliłam do następnego dnia i dam mu ostateczną odpowiedź.

Jakże pragnęłam gorąco zostać wreszcie żoną! I to jeszcze żoną człowieka takiego, jak Pan Karol! Czyż mogłam marzyć o czymś lepszym w swym życiu? Taki młody, miły, chociaż nie bardzo przystojny, bogaty, dobry, kochający!..

Ale jednocześnie pamiętałam o tym, że nie jestem sama na świecie, że daleko, daleko w Warszawie w zakładzie im. ks. Boduena znajduje się moje dziecko, mój Rycio, poczęty z przypadku, kiedy moje serce zaciskał przestraszony przed czynami nieznanego mi ani z imienia ani z nazwiska brutal!

Jak miałam postąpić? Wyznać wszystko panu Karolowi? Jakże on przyjmie taką wiadomość? Ledwie ochołował od wiadomości, że nie byłam siostrą Józka, a wyszukiwaną przez niego ofiarą, teraz znów dowiedzieć się ma, że mam w Warszawie dziecko już podrośnięte?

Czyż wobec takich faktów nie przestanie mnie szanować, nie przestanie mnie kochać i nie dojdzie do przekonania, że ma do czynienia z kobietą zepsutą, niegodną jego pierwszej, naiwnej, pięknej miłości? Jakież to będzie cios dla tego czerwieniącego

się chłopca, patrzącego jeszcze na ludzi i na życie tak naiwnymi, dobrymi oczami?

Nie powiedzieć mu nic? Zataić przed nim, że jestem matką? Że nie jestem niewinna, że w moim życiu poza tym nieznanym mi lajdakiem, który wyzyskał moją naiwność i nieświadomość, był jeszcze pan Arciński, był jeszcze Janek, trawiący straszne dni w szpitalu dla obłąkanych, wreszcie Józek?

Mój Boże, kiedy myślałam o tych ludziach, mnie samej zaciskał serce żal głęboki. Czyż nie marzyłam zawsze o tym, że zostaną żoną jakiego porządnego człowieka i będę należała do niego do końca swego życia, chowając nasze dzieci i dbając o dom? Nie było we mnie niezdrowych pragnień poznawania co raz to innych chłopaków, jak pamiętam, wyznawała Zośka, ta sama Zośka, z którą udałam się na nieszczęsną przejażdżkę z jej narzeczonym i tym szoferem. Pamiętam jej słowa:

— Jak już poznam jakiego chłopaka, to zaraz jestem ciekawa, jaki też może być inny!..

Ja nie miałam w sobie tej niezdrowej ciekawości. A jednak życie moje nie układało się wiele in-

Przebieg od **BOLU GŁOWY**
DLA DOROSŁYCH ZE ZN. FABR.
KOWALSKINA
stoją się również
**PRZY PRZEZIĘBIENIU
GRYPY; KATARZE**

czej niż życie Zośki, która nie miała żadnych skrupułów ani uczciwości. Byle użyć! Nie chciałam używać! Pragnęłam życia spokojnego i uczciwego!..

Więc ukryć przed panem Karolem wszystko? Nie czułam wielkiej winy za to, że tak było z mną w życiu. Ale wydawało mi się bardzo ciężko tak przez całe życie przejść z zatajonym w sercu kłamstwem, w wiecznym oszukiwaniu najbliższego człowieka!..

Ogarniało mnie też przerażenie na myśl, że dam mu odpowiedź odmowną i zostanę znów sama, bezradna, niepewna swego losu.

Trzy dni strawił na ustawicznym przekonywaniu się wzajemnym: ja przekonywałam pana Karola, że nie jestem odpowiednią na jego żonę, on mnie, że nie chce znać nikogo poza mną.

W głębi swego serca chciałam być przekonaną. Chciałam zostać jego żoną. A kiedy człowiek znajduje się w takim położeniu, to ostatecznie w końcu da się przekonać.

Zgodziłam się.

Trudno opisać radość mojego Francuzika, kiedy wreszcie usłyszał to upragnione przez niego „tak”. Chyba z godzinę w uniesieniu największym całował moje ręce. Patrzył na mnie taki rozpromieniony, jakby dostąpił największego szczęścia.

A ja ciągle jeszcze nie wiedziałam, czy mam mu wyznać prawdę, czy wszystko zataić przed nim.

Ostatecznie powiedziałam sobie:

— Jeszcze ani dziś ani jutro ślubu nie bierzemy. Nie można tak gwałtownie zniszczyć radości tego dobrego chłopca. Może za parę tygodni ochłonie w swojej miłości?

Znajdowałam się w sytuacji dosyć kłopotliwej. Nie miałam przecież zupełnie pieniędzy, a od niego brać nie chciałam. Nie miałam jednak innego wyjścia.

Pozostaliśmy w Nicei jeszcze przeszło tydzień i wyjechaliśmy do Paryża we troje.

Mój Francuz już sobie układał plany, że za miesiąc weźmiemy ślub, a przez miesiąc odremontuje i odświeży mieszkanie swego ojca w Paryżu i w jakiejś tam miejscowości, żebyśmy mieli gdzie mieszkać po podróży poślubnej, którą odbędziemy do Włoch i do Afryki.

Porywał mnie pan Karol swoją radością. I ja zaczęłam wierzyć w to, że rzeczywiście tak się stanie za miesiąc, że jestem tak jak on niewinna i naiwna.

Ale moja tajemnica nie przestawała mnie dręczyć. Byłam nią czasem tak umęczona, że płakałam całe godziny w nocy w wynajętym czasowo mieszkanku w bardzo eleganckiej dzielnicy Paryża przy Champs Elisées.

(Dalszy ciąg jutro).

LECH MUSZYŃKI

COPYRIGHT BY BULL

DEMON TORU

PAMIĘTNIK KONIA WYŚCIGOWEGO

8

Poczułem lekkie dotknięcie ręki Jimmiego. Aha, trzeba zwolnić! Wciąż jeszcze miałem ochotę biec przed siebie. Podjechaliśmy do budki sędziowskiej i Jimmie podniósł swój bat do czapki, dziękując za huraganowe brawa. Po tym przybiegła panna Jadzia i wobec wszystkich uściśliła mocno rękę Jimmiego a mnie pocałowała w nos. Ach, jakże byłem dumny.

Gdy Jimmie rozsiadł mnie, przyprowadzono Gladiatora. Przebiegł on jeszcze jedno nader programowe okrążenie. — To tak sobie, dla kawału — powiedział do mnie. Ale wątpię czy mówił prawdę. Czuję, że tego dnia mogłem nawet i jego pokonać. Pocięszalem się, że naderdzie przecież ta chwila, gdy dowiedzę mu tego w sposób przekonujący.

ROZDZIAŁ VIII.

Od czasu tego pierwszego startu w Fairnlown wygrałem wiele, wiele ważniejszych wyścigów, ale żaden nie sprawił mi takiej ogromnej radości, jak ten. Zre-

szta, miałem się z czego cieszyć. Przecież bardzo rzadko udaje się tak przekonywujące zwycięstwo dwulatków, który startuje po raz pierwszy w swoim życiu. A ile jest koni, doskonałego nawet pochodzenia, które w życiu swym nie wygrały wyścigu! W Narragansett widziałem takiego konia, który miał już 10 lat, a wciąż jeszcze był maiden — bez zwycięstwa. Ale wróćmy do najpiękniejszego dnia mego życia.

Woda smakowała mi, jak nigdy przed tym. Od wczoraj przecież nie dostałem właściwie nic do picia, ani do jedzenia i byłem też porządnie głodny. Nam jednak, koniom wyścigowym, nie wolno ani pić, ani jeść, nim nie ochłoniemy po biegu. Trenerzy wiedzą, że koń pełnej krwi po biegu jest zgrzany i zdenerwowany. Gdy więcej wówczas pozwolono mu jeść, dostałby z pewnością kolki.

Niektóre konie „stygna” szybko, inne bardzo powoli. Ja osobiście po godzinie przychodzę do pełnej równowagi. Miss Non Stop, natomiast, kończy zawsze wyścig tak wyczerpana, że mus-

szą je oprowadzać trzy lub cztery godziny — nim ochłonie.

Dlatego właśnie jest mnie tak przykro, gdy ludzie nazywają nas „szkapami”. Niema dwóch koni rasowych, które byłyby jednakowe pod względem charakteru i upodobań, chociażby to były nawet bliźniaki. Patrząc na nieprzytomną po wyścigu Miss Non Stop zrozumiałem, że jestem jednak od niej czemś lepszym, że zdolny jestem do większych sukcesów!..

W końcu Stary Sam orzekł, że można mi dać się napić, i zaprowadził mnie do stajni, gdzie dostałem też trochę owsa. Czuję się doskonale. Miałem prawdziwy „koński apetyt”. Zdawało mi się wtedy, że mógłbym wyjeść owies całego świata. Gdy chłopcy prowadzili mnie do stajni, słyszałem, jak mówili do siebie, że dżokej Gladiatora wyszedł bez szwanku z wypadku i nic sobie nie zrobił. Byłem z tego zadowolony. Błotnisty tor czasem drogo kosztuje dżokeja i konia. Dla konia jednak twarzą da bieżnia jest właściwie bardziej zdradliwa, niż błoto. Dla czego — opowiem innym razem!

Panna Jadzia oczekiwała nas w stajni. Nie zainkasowała jeszcze nawet wygranych pieniędzy.

— Popatrz no, Demorku — zawołała, pokazując mi plikę biuletów — widzisz, co tobie zawsze dzieję? Ale wcale mnie to tak bardzo nie dziwi. Wiedzia-

łam zawsze, mój maleńki, że jesteś dzielnym koniem!..

Sam tymczasem oglądał moje nogi.

— Zupełnie nie grzeją — powiedział z dumą. I wie pan, panno Jadziu, mnie się w ogóle zdaje, że te jego nieszczęśliwe nogi potrocho się prostują. Muszę Pani powiedzieć, że wcale bym się nie zdziwił, gdyby Demon stał się za rok, czy dwa koniem naszej ekstraklasy.

Nie byłem pewny, czy z tymi moimi nogami istotnie jest lepiej, ale spostrzeżenia Sama ucieszyły mnie bardzo. Więcej nie słyszałem, o czym mówili, bo chłopiec wyprowadził mnie znów na dwór, gdzie musiałem „stępować” jeszcze pół godziny. Chodziliśmy pod dachem, gdzie deszcz nie mógł mnie dać się we znaki. Co pewien czas chłopiec przecierał mi nos wilgotną gąbką.

Wszyscy w naszej stajni cieszyli się bardzo z mego sukcesu. Nawet stara Sandfly zapomniała o swych zwykłych utyskiwaniach i powiedziała do mnie serdecznie:

— Wiesz Demonie, twoja matka napewno będzie dumna z ciebie, gdy się dowie o tak wspaniałym zwycięstwie!

Dowiedziałem się później, że panna Jadzia postawiła na mnie 200 dolarów. Było to prawdziwie w porównaniu z tym, co do-

tem na mnie stawiano, ale to był przecież całutki zapas gotówki mojej „szefowej”. Totalizator płacił 267 za 10, Jadzia wygrała więc moc pieniędzy. Poza to osztrzymała ona nagrodę w kwocie 700 dolarów.

Jeden tylko Gladiator i męszczyzna, zwany Jackiem nie byli zadowoleni. Słyszałem, jak nasz Jimmie opowiadał Samowi, że dżokej Nr. 3 był przekupiony. Podobno potrącił na starcie Gladiatora po to tylko by ułatwić zwycięstwo faworytowi, którego grali wszyscy dżokeje i kombinatorzy grubymi stawkami.

— A ile dostał? — zapytał Sam.

— Tego nie wiem — odpowiedział Jimmie. Nie mogłem się dowiedzieć dokładnie, ale myślę, że dużo. Wiem, że Jack Dummont postawił 800 dolarów na faworyta.

Po raz pierwszy usłyszałem wtedy o obyczajach, panujących na torach wyścigowych. Później często spotykałem ludzi, których charakterzy były o wiele mniej „proste”, niż moje nogi, ale chyba gorszych drani od tego Jacka — nigdy nie widziałem. Gdy myślę o nim i o tym, co potem z mną zrobił, zrozumiałem, dlaczego stary, poczciwy „Arcyksiążę” zamordował w Wielkich Łakach ojca panny Jadzi.

(Dalszy ciąg jutro).

NIEDZIELA
4 po Wielk. 20 Ew.
O odejściu do
Jana Sal.
Ojca. — Zofii,
Słowiński: Strze-
żysława.
Słońca wsch. 3.42,
zach. 19.23.
Księżycy wsch.
20.39, zach. 4.15.

KRONIKA HISTORYCZNA:
1648 Klęska Polaków pod Zoltyami
Wodami w walce z Kozakami.
1697 Sejm elekcyjny po śmierci Jana
III.
1811 Zwycięska bitwa lansje:ów pol-
skich z Anglikami nad rzeką Al-
buhera.
1815 Powstanie W. Ks. Poznańskiego.
Król pruski przyrzeka swobody
Polakom.
1863 Zygmunt Padlewski, wódz pow-
stania rozstrzelany w Płocku
przez Moskali.
1891 Encyklika „Rerum Novarum”
Leona XIII.
1910 Zmarła w Grodnie Eliza Orzesz-
kowa.
PRZYSŁOWIA LUDOWE:
Na święta Zofia
Pola w kłosa się wybija.

Celem bezpłatnego wypróbowa-
nia tego idealnego kremu na piegi — La-
boratorium Kozłowskiego przeznaczy-
ło 10 tysięcy próbnych słoików do
bezpłatnego rozdania naszym Czytel-
nikom. Prosimy wyciąć poniższy kup-
on i przesłać do Laboratorium Koz-
łowskiego (Warszawa, Poznańska 17,
oddz. O.W.), załączając 50 gr. znacz-
kami pocztowymi na koszt opakowa-
nia i przesyłki.

KUPON NA BEZPŁATNĄ PRÓBKĘ
KREMU HOFFEROSA

Imię i nazwisko.....

Adres zamawiającego.....

(Wyciąć i załączyć 50 gr. znaczka-
mi poczt. na koszt opakowania i
przesyłki)

Adresować: Lab. A. KOZŁOWSKI,
Warszawa, Poznańska 17, oddz. O.W.

Czechosłowacja na przełomie

Sesja Rady Ligi Narodów nie ma dobrej prasy. Porządek dzienny jest na ogół mało cieka-
wy, zawiera jednak kilka spraw
ważniejszych. Należy do nich
przede wszystkim ostateczne za-
kończenie sprawy abisyńskiej.

ANGLIA A WŁOCHY
Porozumienie angielsko- włos-
skie jest uzależnione, jak wiado-
mo, z jednej strony od wycofa-
nia przez Włochy ochotników z
Hiszpanii, z drugiej od uznania
przez Anglię podboju Abisynii
oraz przeprowadzenie na terenie
Ligi Narodów tegoż samego.

W ten sposób rząd angielski
postawił na porządku dziennym
zagadnienie Abisynii. Min. Ha-
lifax złożył sprawozdanie z ro-
kowań włosko- angielskich i
prosił, by Rada Ligi przychyliła
się do jego wniosku, to jest do
pozostawienia swobody wszyst-
kim państwom odnośnie uzna-
nia podboju Abisynii przez Wło-
chy.

INTRYGMA MOSKWY
Przeciwko temu wszczął mi-
sterną intrygę delegat sowiecki
komisarz Litwinow, poparty
przez delegata Hiszpanii del
Vayo. Mimo jednakże tych wy-
siłków Anglia przeprowadziła
swoją politykę.

Nic nie wskórał również ne-
gus Haile Selasie, który zjawił
się w Genewie dla obrony swo-
ich interesów.

Dla Polski dyskusja genew-
ska w tej materii jest bez znacze-
nia, albowiem jeszcze w marcu,
w czasie swojej wizyty w Rzy-
mie, min. Beck miał możliwość za-
komunikowania rządowi włos-
kiemu, że Polska uważa sprawę
abisyńską za zlikwidowaną i uz-
naje imperium włoskie.

**PRASA FRANCUSKA
NIEZADOWOLONA.**

Znamiennym natomiast jest,
że nawet prasa francuska wyka-
zuje niezadowolenie z przebie-
gu posiedzenia Rady Ligi. Nie
można bowiem ciągnąć w nies-
kończoność sprawę abisyńską,
tylko dlatego, że odpowiada to

Sowietom, względnie jeszcze kil-
ku państwom.

Ciągłe zwlekanie doprowadzi-
ło do zerwania Włoch z Ligą,
co spowodowało szereg trudno-
ści na terenie międzynarodowym.

Skoro Liga nie potrafiła obro-
nić niepodległości Abisynii, san-
kcje antywłoskie okazały się bez-
skuteczne, to trzeba wyciągnąć z
tego konsekwencje.

Gdyby Genewa okazała wię-
cej trzeźwości w okresie wojny
włosko- abisyńskiej na pewno
uniknęlibyśmy wielu przykrych
rzeczy, których świadkami byli-
śmy w ostatnim roku.

W Genewie jednak hodowa-
no mrzonki, ulegano złudzeniom
i za błędy niektórych państw
nie ma cała Europa. W chwili o-
becnej, jak tego dowodzą i gło-
sy prasy francuskiej, wszyscy
bronią się przed dalszym błędem
i nawołują do trzeźwości i
rozsądku.

REFORMA LIGI.

Skoro bowiem będziemy do-
magać się od Ligi Narodów wię-
cej aniżeli ona jest w stanie dać
to efekt będzie ten, że w ogóle
nie będzie żadnej korzyści z tej
instytucji.

Natomiast pewne ograniczenie
pozwoli na ścisłą współpracę

międzynarodową w określonych
sprawach. W tym kierunku
zmierzają zresztą wszystkie
wnioski o reformie Ligi Nar-
odów.

Na ostatnim posiedzeniu Ra-
dy wpłynął w tej mierze wnio-
sek Chili, który domaga się
przedyskutowania sprawy re-
formy Ligi wraz z tymi państwami,
które nie są jej członkami.
Może dzięki temu sprawa ta ru-
szy wreszcie z martwego punk-
tu. Im wcześniej to się stanie,
tym lepiej dla dalszego uksta-
lowania się stosunków politycz-
nych.

**SPRAWA MNIEJSZOŚCI
W CZECHOSŁOWACJI.**

Bodajże najwięcej miejsca w
doniesieniach i rozważaniach
prasowych ostatniego tygodnia
zajmowała Czechosłowacja.

Trudności tego państwa, jak
to już donosiliśmy, są bardzo
duże. Ciężkie chmury groma-
dzą się nad nim. Mniejszość nie-
miecka gra na całego. Nie za-
dowoliła się ona, jak się okazuje,
pełnym poparciem Berlina,
ale stara się o przekonanie An-
glii, że żądania jej są do przy-
jęcia. W tym celu udał się do
Londynu wódz Niemców su-
deckich Konrad Henlein.

**POLACY NA RÓWNYCH
PRAWACH.**

Jednakże nie na Niemcach
kończą się kłopoty Czechosło-
wacji. Ze strony polskiej kilka-
krotnie podkreślano, że mniej-
szość polska nie może być upo-
śledzoną w stosunku do innych
mniejszości.

A więc w wypadku przyzna-
nia jakichś ustępstw innej mniej-
szości, nasza mniejszość musi je
również otrzymać. Postulaty
polskiej ludności zostały do-
kładnie sformułowane przed
kilkoma dniami. (Oglądaliśmy
je w piątkowym numerze).

Mniejszość polska ma również
pełne prawa do autonomii. Na
podobnym stanowisku stoją
również Węgrzy, nie mówiąc
już o Słowakach, którym za-
gwarantowano autonomię jesz-
cze w r. 1918.

Wszyscy oczekują z dużym
zainteresowaniem ogłoszenia sta-
tutu mniejszościowego, co na-
stąpi dnia 20 maja, jednakże
nikt nie ma wątpliwości, że sta-
tut ten nie zaspokoi żądań
mniejszości narodowych. A tym
samym trudności wewnętrzne
Czechosłowacji nie zostaną roz-
wiązane.

uzywajcie mydła SHIRLEY Gilot PARIS

zawiera ono olejki oliwkowe które udelikatniają cerę.

Shirley Temple gwiazda 20th. Century Fox.

Balonem do stratosfery wystartowali lotnicy Burzyński i Jodko-Narkiewicz

W dniu wczorajszym o godzi-
nie szóstej rano wystartowali do
lotu stratosferycznego z Legio-
nowa pod Warszawą dwaj zna-
komici aeronauci polscy kapitan
pilot Burzyński i dr. Jodko-Nar-
kiewicz.

Przygotowania do startu trwa-
ły przez prawie całą noc. Balon
„Toruń” o pojemności 2200 me-
trów sześć, napełniony zo-
stał 1300 metrami wodoru.
ponieważ w trakcie wznoszenia
się na olbrzymią wysokość gaz
ulegać będzie rozprężeniu i wy-

pełni powłokę całkowicie. Prócz
zwykłych przyrządów naviga-
cyjnych lotnicy zabrali ze sobą
inhalatory oraz butle zawierające
około 8000 litrów sprężonego
tlenu. Potrzebny on jest z tego
względu, iż na wyższych wyso-
kościach powietrze jest rozrze-
dzone i nie posiada wystarczają-
cej do oddychania ilości tlenu.

Wszystkie te przyrządy są w
spadochroniku. W razie gdyby
zaszła tego potrzeba, zostaną
one wyrzucone, balon zaś po-
zbawiony w ten sposób ciężaru,
będzie mógł osiągnąć większy
pułap. Spacochroniki zapewnią
bezpieczne „wylądowanie” kos-
townym przyrządom i w wys-
padku znalezienia ich nadawać
się one będą w dalszym ciągu
do użytku.

Lot naszych aeronautów nie
ma na celu pobicia jakiegos re-
korcu. Jak oświadczyli oni
przed startem, dotrą mniej wię-
cej do 10.000 metrów, gdzie po-
czynią odpowiednie badania o-
raz działanie aparatów. Jak wie-
domo, w jesieni odbędzie się lot
do stratosfery z Doliny Cho-
chołowskiej w Zakapanem. O-
becny jest po prostu treningiem
załogi do tego wielkiego i śmia-
łego przedsięwzięcia naukowe-
go.

Warunki atmosferyczne są z
pełnie dobre. Przy dobrej wi-
doczności oraz lekkich wiatrach
południowych lotnicy spodzie-
wają się osiągnąć około 10.000
metrów, tak jak było to przewi-
czane.

Jak długo trwać będzie lot?
Sądzić należy, iż lądowanie, któ-
re będzie miało miejsce gdzieś
w północnej dzielnicy Polski,
nastąpi około godziny 14:ej.
Balon, którym lotnicy pole-

cieli, przystosowany jest specjal-
nie do lądowania w niekorzyst-
nych nawet warunkach. Ze
wszystkich stron kosza uwiesz-
no zostały woreczki z balastem,
z których każdy zawiera 25 klg.
opiłków żelaznych.

Lotnicy, zaopatrzeni w spado-
chrony, ubrali się przed odlo-
tem w ciepłe, podbite futrem
kombinezony, ponieważ na wy-
sokości 10.000 metrów panuje
wielki mróz nawet w upalne let-
nie dni.

Po starcie, który odbył się
punktualnie o godzinie 7.51 ra-
no, balon oderwał się łagodnie
od ziemi i poszybował w kierun-
ku północnym. Po przelecie
nad Legionowem nabierał on
szybko wysokości, niknąc w
końcu zupełnie z oczu obecnych
na starcie kolegów lotników i
zgrupowanych gości.

Na małej wokandzie...

W pogoni za dorożką czyli: „O żonie i kobylce”

(A. E.) — Dzieliwerek jestem, proszę sądu oświeconego! — mówił na rozprawie pan Klems Jakucik, oskarżony o pobicie na ulicy żony swej, Teresy. — Znakiem czego sam pan sędzia rozumie, że nie wielkie forse zarabiam.

Więc czy przykładna żona potrzebuje się mordować na każdy sezon o nowe kieckie, panie sędzio? Tprru, psiakrew!

Przez obrazy, wysokie sądzie — ciągnął pan Jakucik, spojrzawszy na groźnie zmarszczone brwi sędz.ego. — Nie na sad wysoki krzykłem, a na kobylkę swoją, która z derożką tu pod oknem czeka. Cholera nie może chwili postoić! Jak to się jej pali, jakby do narzeczonego na nocny kurs miała zapychać!

Otóż więc, panie sędzio, siedzą ja na koźle na róg Złotej i Marszałkowskiej — i kimię. Aliści ktoś m'ie za rękaw targa raz i drugi. Patrzą — moja żona.

— Czego chcesz? — się pytał.

A ona do mnie: — Jedź Klimek gdzie do sklepu, to mnie nowy kościun fundniesz, bo mi już z kiecki obraza moralności wylazil!

Więc, panie sędzio, dokąd lecis, tprru!

Choroba z tą kobylą. Aże-

byś raz już na magistrackie wolowinę poszła!

Co to ja mówilem? Aha! Więc powiadam do swojej baby: koniecznie chcesz się wysztafiować? Po cholere ci lachy? Wiesz przecie, że nie suknia podnosi kobietę, lecz kobieta suknię! I że największe ma powo-
dzenie pleć piękna nie jak się ubiera, ale jak się rozbiera!

A po drugie — mówię — za co kupię kieckę, skoro jeżeli zarobitem dzisiaj akurat guzik z pentelką?

No i, panie sędzio, tprru, psiakrew! Ażebyś zdechła, chabeto zatracona. Sierwus, wysoka proćedurol! Musze ganiać, bo mnie derożka dęba daje!

Z tymi słowy oskarżony opuścił salę sądową, ku wielkiej uciesze publiczności.

Sąd skazał go na 3 dni aresztu.

EGZEME liszaje, krosty, zmarszczki, piegi, plamy, oparzenia, szorstkość, czerwoność, swędzenie skóry, usuwa bezwzględnie działający wszechstronnie „krem regeneracyjny” Laboratorium: M gis:er GRABOWSKI, Warszawa, Aleja 3-go Maja 2, tel. 2-16-72.

Tuba zł. 1.50. 3. Zadać w składach aptecznych, perfumeryach. Gdzie nie ma wysyłamy po nadesłaniu zł. 3.00 franco, lub za pobraniem zł. 3.50.

Nigdy nie jest zapóźno myśleć o zdrowiu tym bardziej jeżeli cierpisz na chorobę nerek, pęcherza, wątroby, kamieni żółciowych, zlej przemiany materii, na bóle artretyczne czy podobne, wzdęcie brzucha, odbijanie się lub skłonności do obstrukcji. — Pamiętaj, że nigdy nie będzie zapóźno, o ile używać będziesz ziół moczopędnych „DIUROL”, które zapobiegają nagromadzeniu się kwasu moczowego i innych szkodliwych dla zdrowia substancji, zatrzymujących organizm. — Dłis jeszcze kup pudełeczko ziół „DIUROL”, a gdy przekonasz się o dodatnich skutkach ich działania, zalecać będziesz i swym znajomym. Sposób użycia na opakowaniu. Oryginalne ZIOŁA „DIUROL” GASECKIEGO (z kugutkiem) sprzedaje apteki i składy apteczne.

WARTOŚCIOWYM PRZEDMIOTEM na całe życie jest nowoczesna cicho szyciąca maszyna do szycia, haftu endlu, mereżkowania itp. za 150.— złotych gotówką — ratami z wieloletnią gwarancją.
POLSKI DOM HANDLOWY
KRYSZER
Kraków, Zwierzyniecka 6. Wydz. 14.
Żądajcie cenników darmo!

Tajemnica czarnej lady

SENSACYJNA POWIEŚĆ WSPÓŁCZESNA OSNUTA NA PRAWDZIWYCH ZDARZENIACH

Dyżurny przodownik w komisariacie odbiera tajemniczy telefon: jakiś głos woła o ratunek. W centrali telefonicznej udaje mu się stwierdzić, że jest połączony z mieszkaniem państwa Poradzkich, na Marszałkowskiej numer... Udaje się tam w towarzystwie trzech policjantów i po wyważeniu drzwi, spostrzega w gabinecie na fotelu trupa starszego mężczyzny.

Po przybyciu prokuratora oraz inspektora Urzędu Śledczego stwierdzono, że zmarłym jest ziemianin Stanisław Zaboluka z majątku Sosnowka.

Inspektor Puchała zawiadomił telefonicznie posterunek policji w Sosnowcu, by pani Zabłuczyna stawiała się natychmiast w Urzędzie Śledczym. Od niej dowiedział się Puchała, że Zabłuka miał podjąć większą sumę pieniędzy w banku Rolnym. Inspektor Puchała udał się więc do banku, gdzie po dokładnym śledztwie zdołał dowiedzieć się, iż Zabłuka był w banku w towarzystwie jakiejś młodej damy i podjął sumę 200.000 złotych.

Po nieprzespanej nocy przybyła pani Poradzka do Warszawy, gdzie zgłosiła się w urządzie śledczym. Tu przywitał ją inspektor Puchała, i, zanim począł ją badać, rzekł:

— Nie wiem, czy powinna pani tak rozpaczać z powodu zaginięcia jej męża...

Pani Poradzka przybyła do urzędu śledczego, gdzie inspektor Puchała rozpoczął śledztwo. Inspektor Puchała zdołał wydstać od niej, że w Zakopanem bawiła w towarzystwie Mariana Kaczorka. Nadźwięk tego nazwiska zerwał się inspektor Kaczorek z miejsca i krzyknął: Marian Kaczorek? Boże co się dzieje?

Okrzyk inspektora Puchały zdumiał panią Halinę. Otworzyła szeroko oczy i pozostała w miejscu nieruchomo. Spoglądała na przerażoną twarz inspektora. Ale umysł jej pracuje teraz szybko, nerwowo. Ogarniają ją różne myśli. Czemu Marian prosił, by nikomu nie wspominała jego nazwiska? A zatem jest to naprawdę aferzysta, jeden z ciemnych osobników, o których wspominał teraz inspektor Puchała? A więc Marian ma coś wspólnego z tajemniczymi wydarzeniami, jakie miały miejsce w jego domu? A więc zna jej męża?

Ale inspektor Puchała nie pozostawia jej wiele czasu do myślenia. Jego podejrzenie wobec pani Haliny wzrasta z chwili na chwilę. Pragnie wyzyskać chwilę jej zmiśnienia, obawiając się, by nie namyśliła się i nie zaprzeczyła temu, co przed tym powiedziała. Zaskoczony nazwiskiem, które przed chwilą usłyszał, tak jak gdyby sam się przesiyszał, zapytał raz jeszcze:

— Jak to pani powiedziała? Marian Kaczorek?

— Tak! — rzekła drżąc pani Halina, czując, że ją pot oblewa.

— Czy zna pani jeszcze jakieś nazwisko, jakim posługuje się Marian Kaczorek? — pyta teraz inspektor, a podejrzenie jego wzrosło jeszcze bardziej.

Pani Halina zmieszana się, nie wiedząc, co ma odpowiedzieć. Czuje, jak gdyby gorączka nią miotła. Dokąd to los zaprowadził? Kim jest więc ten grzeczny i układny Marian, który wzbudził tyle podejrzenia w inspektorze?

— Jak dawno zna pani tego jegomościa? — pyta ostrym tonem Puchała.

— Nie — poczuła Halina, jak gdyby grunt się zawałił pod jej nogami.

— Proszę odpowiadać jasno i wyraźnie — mówi srogim głosem. — Jak dawno zna pani tego Kaczorka?

— Poznałam się z nim teraz, w Zakopanem, na dancingu, przed dwoma tygodniami.

— W jaki sposób go pani poznała? Kto go pani przedstawił?

— Nikt, — zarumieniła się pani Poradzka. — Poznałam się na dancingu, jest doskonałym tancerzem.

— Ach, tak, nie wiedziałem, że Kaczorek tak pięknie tańczy, — powiedział kpiąc Puchała. — A prócz tańca, czy wiadomo pani czym się trudni?

Halina spojrzała rozognionymi z przerażenia oczyma i nie wie, co ma odpowiedzieć.

— A czy mąż pani zna pana Kaczorka? — pyta inspektor.

— Nie — zaprzecza ruchem głowy.

— Skąd wie pani o tym?

— Pan Kaczorek zapewniał mnie, że nie zna mego męża — odpowiada machinalnie...

— Jak często spotykała się pani z nim?

— Spotykaliśmy się codziennie...

— Czy on mieszkał w tym samym pensjonacie, co pani?

— Nie.

— A czy wiadomo pani, gdzie mieszka Kaczorek?

Halina podała adres pensjonatu, w którym mieszkał Kaczorek. Inspektor odnotował to sobie i pyta dalej:

— Proszę pani, jak to możliwe, by spędzała pani tyle czasu z człowiekiem, którego nie znała pani wcale? Nie znała pani nawet jego zawodu?

— Nie interesowałam się tymi sprawami. Na wywczasach człowiek nie interesuje się takimi szczegółami...

— I nie wiedziała pani naprawdę, kim jest Marian Kaczorek? — spogląda Puchała przenikliwie

w jej oczy, a w jego umyśle rodzi się koncepcja, która obarcza panią Poradzka.

— Panie inspektorze, pan mnie przeraża...

— Kobieta, która jest przyjaciółką Kaczorków nie powinna być taka lekliwa — odrzekł kpiąc Puchała.

— Przysięgam panu, że nie znam tego człowieka, — zawołała zrozpaczona pani Halina, — jak gdyby przeczuwała, jakie niebezpieczeństwo poczyna jej zagrażać.

— Proszę patrzeć mi prosto w oczy: twierdzi więc pani, że nie znała pani zawodu pana Kaczorka. A ja sądzę, że ta znajomość nie jest przypadkowa...

— Mój Boże! — zalamala pani Poradzka dłoń. — Panie inspektorze. Przysięgam na życie moich dzieci...

— A więc jeśli pani nie wie, kim jest Kaczorek, mogę pani szczegółowo opowiedzieć — powiedział inspektor Puchała, naciskając dzwonek elektryczny na stole.

Pani Halina pozostaje przytłoczona tymi wiadomościami na krześle. Trudno jej oddychać ze wzburzenia, najstraszniejsze myśli budzą się w niej teraz. Jest przekonana, że za chwilę wejdzie tu naprawdę Kaczorek, który poznał się z nią tylko po to, by z niej coś wydłuzić... Może chciano ją skompromitować? Może Seweryn najął go rozmyślnie? Boże, co się tu stało, co się dzieje! — oparła się na dłoniach, jak gdyby przeczuwała, że oczekują ją straszne wieści...

Oto otwierają się drzwi, ale zamiast Kaczorka zjawia się urzędnik, który staje przed inspektorem na baczność. To ją nieco uspokaja. Ale w jej umyśle wciąż wżera się jedna i ta sama myśl: co oznaczają słowa, że pozna ją z Kaczorkiem.

Puchała wydaje jakieś polecenie urzędnikowi, którego pani Halina nie rozumie. Urzędnik spojrzawszy jakoś z ukosa na panią Poradzka i wyszedł, by wykonać otrzymane polecenie.

Puchała usiadł z powrotem przy biurku. Napisał na skrawku papieru jakieś słowa, depezę — po czym powiedział, jak gdyby pod nosem:

— To wszystko jest dziwne, dziwny zbieg okoliczności...

Po kilku chwilach wrócił urzędnik i przyniósł ze sobą grubo album. Położył ten album przed panią Poradzka. Spogląda na wszystko z zaciekawionym wzrokiem, a serce jej wali, jak młotem.

Inspektor Puchała oddaje urzędnikowi zapisaną kartkę i powiada:

— Natychmiast wysłać to!

Po wwiściu urzędnika stanął obok pani Haliny, przy biurku i począł odwracać kartki albumu, po czym powiedział:

— Pani Halino, proszę spojrzeć!

Wstała, ze zmęczenia i wzburzenia z trudem może stać. Inspektor pokazał jej stronę z fotografiami i rzucił:

— Proszę spojrzeć, jacy eleganccy panowie. Mogą się znaleźć w najlepszym towarzystwie, prawda? A ten — wskazuje pana w cylindrze. — Czy nie przypomina pani Rudolfa Valentino?

Twarz pani Haliny zapłonęła, nogi się pod nią uginają, rozumie, co to wszystko oznacza. To album przestępców? Ale po co jej to wszystko pokazuje... Może tam jest Marian? Albo może... Chce odpędzić precz myśl, która natarczywie wżera się w jej świadomość...

Puchała żartuje i patrzy z ukosa na panią Poradzka, jak gdyby chcąc dojrzeć, jak na to wszystko reaguje.

Pani Halina nie odpowiada: czuje, jak gdyby język jej przysechł do podniebienia.

Inspektor Puchała miesza ostrożnie karty albumu, nagle twarz jego zmieniła swój wyraz, palcem wskazał fotografię i zawołał zadowolony:

— Oto jest on! Czy go pani poznaje?

Chociaż pani Halina oczekiwała tego, to jednak trafiło to w nią jak uderzenie pioruna. Oniemiała, słysząc wnet po tym isoniczną uwagę inspektora:

— A teraz może zechce mnie pani zapewnić, że nie wiedziała pani iż Marian Kaczorek jest znanym międzynarodowym aferzystą?

(Dalszy ciąg jutro).

— Hm, zapewne już dawno się pan nie golił... Mężczyźni, którzy się nie golią są jak dobra czekolada w złym opakowaniu...

— Nie miałem po prostu okazji, by się ogolić. Jestem zmęczony tak długą wędrówką...

— Teraz może się pan ogolić u mnie.

Spogląda na nią zdziwiony.

— Mój mąż zostawił swoje przyrzady do golenia w domu. Jeśli życzy sobie pan, może się pan teraz tu ogolić...

O, nie, nie ma teraz cierpliwości do tego. Jest zmęczony, złamany, wyczerpany. Nęci go pościel, chciałby już leżeć i odpoczywać.

— Dziękuję pani bardzo, dzisiaj nie ogolę się... Jeśli pani pozwoli, to ogolimy się jutro...

— W takim razie ogolę pana, — śmieje się jej oczy. — Mój mąż też nigdy się sam nie golił, nauczyłam się tego i sama go zwykle goliłam... Niech się pan nie boi, na pewno nie zranię. Brzytwa jest dostatecznie ostra i nie będzie to bolało...

— Ach, nie, moja pani, bardzo dziękuję. Odpocznę i jutro się sam ogolę.

— Muszę pana ogolić, nic panu nie pomoże, — uśmiechnęła się jeszcze bardziej. — Nie ogolony mężczyzna, to tak samo jak piękne jabłko w błocie... Nikt nie zje zabloconego owocu... Trzeba ten owoc przed tym wyplukać...

Tadeusz uśmiechnął się. Ostatnie słowa tej kobiety wskazują na jej istotne zamiary. Teraz dopiero zrozumiał znaczenie jej słów, że mąż jej jest już czwarty rok na wojnie...

Oto skąd bierze się jej stosunek macierzyński do niego.

Ta myśl zaniepokoiła go: jak że to może pozostać z tą kobietą pod jednym dachem, gdy ona tęskni do ramion mężczyzny, a on jest zupełnie zmęczony, wyczerpany, chciałby spać i odpoczywać...

— Nad czym się pan tak zamyslił? — zapytała pani Cieplińska wyjmując z szafy brzytwę i mydło. — Zapewniam pana, że golę jak pierwszorzędnego

fryzjer...

— Ależ zbyt wiele uprzejmości pragnie mi pani okazać. — Nie chcę panią tak obarczać tyłoma trudami — próbuje bronić się Tadeusz. — Prócz tego, nigdy mnie jeszcze żadna kobieta nie goliła...

— No, no, bez gadania, bo tego nie lubię — wyjęła pani Cieplińska z komody biały ręcznik. — Proszę tu usiąść... Proszę oprzeć głowę o poręcz...

Poczęła mydlić jego twarz i nagle zapytała go: — Jak się pan nazywa? Zapomniałam pana zapytać o nazwisko...

Czy ma jej wyjawić swe prawdziwe nazwisko? Ale mogą przecież spytać o niego?

— Nazywam się... Zbigniew... Zbigniew Sokółowski... — odrzekł Tadeusz i poczuł jej oddech przy swej twarzy i muskanie jej ręki po swym policzku.

— Ach, Zbigniew... Piękne imię... Wie pan, pierwszy chłopak, który mnie pocałował, gdy jeszcze miała piętnaście lat, nazywał się także Zbysio... No, proszę siedzieć spokojnie... Zaraz zmieni się pański wygląd...

Znów przysunęła twarz do jego twarzy, tak że poczuł na sobie jej gorący oddech.

— Ach, jakie pan ma piękne oczy, panie Zbysiu — powiedziała, spoglądając mu prosto w oczy.

Tadeusz nic nie odpowiedział na ten komentarz pani Cieplińskiej.

Nie ona pierwsza zwróciła uwagę na jego piękne oczy: powtarzały mu to stale zarówno Tania, jak również i Jadzia.

Milczenie Tadeusza gniewa jak widać, panią Cieplińską, to też zapytała tonem złości:

— Czemu pan milczy?

— Nie mogę mówić, póki pani mnie goli... — uśmiechnął się.

— Ma pan świetny pretekst... Zaraz pan będzie ogolony... Zaraz będzie pan już mógł mówić...

(Dalszy ciąg jutro).

PEŁNA TABELA LOTERII

Czwarta klasa -- 7-my dzień ciągnięcia

I i II ciągnięcie

GŁÓWNE WYGRANE

Stafa dziennej wygranej 5 000 padła na 105932

Zi 10 000 na n-ry: 19801 22704 92063

Zi 5 000 na n-ry: 57102 108630 118v85 12077 44052

Zi 2.000 na n-ry: 8851 12277 17504 24511

366 3618 6096 7020 7210 80877 90671 109458

6561 130598 146241 149825 157380 159121

Zi 1.000 na n-ry: 3138 3626 4548 5811 738

253 15637 172/4 1961/ 31208 4200 50067 50524

750 56121 65165 69457 70313 71783 71951 74645

565 8906/ 100664 101522 101618 102814 10338

4949 107020 110358 112251 124253 127055 13036/

8003 139206 141387 145953 149283 152383 156546

8067 159540

Wygrane po 250 zł

35 93 171 202 420 55 62 88 33 517 41

1 99 664 738 811 68 88 933 36 1296 335

70 95 432 47 607 85 86 157 977 2158 297

312 417 29 64 86 900 726 41 837 79 975

3019 201 92 57 558 811 44 4146 372 442

50 552 92 677 99 720 878 921 5106 50 95 96

326 91 580 652 708 35 846 62 958 6138 71

207 17 335 99 419 608 801 30 54 72 82

910 7223 464 91 590 640 41 72 707 9 15

70 808 59 72 914 42 8014 114 63 244 226

51 659 845 998 9317 59 463 83 94 563 32

32 892 912

10113 33 274 79 316 475 585 761 62 890 11171

98 223 37 51 548 614 750 987 12001 107 41 229 90

555 697 13029 238 69 400 551 754 827 34 90

14010 17 158 212 438 77 575 646 763 842 15106 111

464 657 863 16094 418 97 639 608 769 854 17062

106 213 471 627 613 26 38 769 855 975 18088 234

509 642 805 2/ 981 19002 194 216 32 459 530 33

531 737

20081 18 486 470 518 870 82 952 34 21086

201 320 445 78 84 620 22 85 761 96 816

73 994 242101 14 34 276 324 91 526 1 613

773 23136 94 368 523 29 51 685 88 168 855

24090 173 219 311 81 123 62 807 41 25255

73 387 443 96 514 624 54 98 125 953 26148

66 81 386 424 511 615 66 81 444 900 92

27015 145 204 76 90 306 61 82 84 423 53

61 822 51 28115 301 404 54 565 125 906

25029 133 6 272 212 431 35 96 619 772 815

50 914

30013 6 47 125 538 84 88 942 65 73 94

31071 157 87 228 45 469 11 667 17 158

840 984 32128 36 397 98 493 623 729 60

812 21 45 992 33098 126 205 378 380

34007 105 27 362 437 503 25 35152 472 578

775 917 36254 456 564 864 37052 96 237

63 86 481 90 584 640 90 62 902 70 92

38045 299 736 77 65 39134 264 304 411

14 06 529 443 84 819 78

40003 168 305 9 84 455 67 579 88 626 832

51 94 41169 448 115 21 08 16 918 43 42038

126 34 240 511 34 812 90 737 956 43477 570

658 890 72 91 975 44038 143 287 337 510 38

84 880 802 97 45075 94 290 331 32 55 453 550

647 793 4010 182 282 389 448 577 877 808 68

47280 82 325 47 407 568 672 94 878 918 79

48099 173 351 417 27 751 52 905 87 49061 119

36 91 324 46 457 712 801 21

50321 445 914 34 731 820 972 51235 42 91

471 378 629 110 52251 323 30 59 639 533 68

791 821 54001 22 87 141 50 243 499 574 68

787 89 835 57 981 54130 88 271 73 338 77 801

785 804 881 15 55012 48 82 102 32 83 245 372

409 95 878 745 827 58103 82 240 50 94 389 91

422 523 26 71 803 834 925 57094 102 46 84

829 83 923 58118 54 485 538 712 865 58222

866 613 731 82 841 67 940

60012 714 41 429 50 536 685 728 827 58 906

12 50 61030 107 88 319 63 410 502 17 39 821

26 97 42071 114 16 41 389 405 85 98 516 74

61 1753 994 95 63023 281 82 318 462 73 591

99 614 61 63 736 40 970 61035 67 178 323 43

49 82 644 778 65114 57 80 270 384 450 508

764 850 46009 158 82 9 404 85 589 756 4 896

986 6705 15 331 578 422 64 744 78 68012 214

310 73 483 647 75 98 754 945 69221 351 440

818 44 893 832 74

70006 120 144 423 71 531 67 96 617 21 784

815 75 11143 80 80 88 213 423 30 76 97 805

729 88 966 72042 142 290 474 545 51 884 73122

199 404 23 30 557 749 811 74840 178 84 252

329 484 88 524 34 87 738 875 872 44 98 75087

112 81 349 94 436 58 511 670 706

III ciągnięcie

214 465 660 700 50 980 98 1403 735 92

051 93 206 407 23 94 919 24 1142 61

555 4172 570 796 98 977 5185 473 539 603

21 62 725 27 97 6121 683 927 7013 197 217

510 8115 24 67 92 235 557 415 19 91 524

43 64 640 9024 901 71

10338 508 684 773 11010 300 407 25 98:

13199 248 336 67 417 52 14345 49 92 653

858 908 92 15285 358 569 82 641 394 16031

84 507 32 673 17214 510 828 18225 314

993 19190 370 75 78 81 500 17 650 725

20017 200 447 554 637 21255 345 556 862

22148 305 18 507 86 694 23053 63 712 841

24099 834 929 56 25159 620 746 816 26086

178 426 830 954 27160 551 13 748 841

28261 696 816 29110 465 665 728 877 940

332 40 68

30165 288 437 610 804 31161 236 331

485 502 661 810 959 16 37 32210 431 588

657 851 35077 233 605 765 34025 142 82

262 81 507 878 35103 86 232 107 718 36111

18 322 612 41 61 713 45 87 848 953 37091

110 67 285 579 883 38571 964 39007 377

476 618 841 57

40416 128 853 82 41144 390 725 882

42067 348 488 43032 56 80 144 206 24 401

9 683 764 857 83 44093 154 222 485 541

964 45049 301 461 667 46043 460 81 390

661 47048 177 208 532 98 730 79 48078

235 80 314 508 724 33 49209 317 529 99

744

50338 421 805 13 51021 334 475 932

32010 329 524 600 844 57 924 71 53400 38

634 999 54212 349 55088 212 17 98 504 679

712 905 56032 158 242 383 466 858 57044

607 87 754 78 932 58326 665 708 55 59276

560 98 817

60045 365 763 86 873 61080 433 715 29

838 65 62013 188 268 74 337 551 795 63045

72 218 331 532 619 67 983 64184 65033

179 208 367 700 920 508 33 672 66237 900

79 409 691 700 33 424 75 67083 419 60 15:

60 958 68004 198 208 359 900 69154 260

529 934

70476 1259 424 587 842 962 79 72185

93 620 940 941 80 73144 531 648 982

14134 74 287 440 613 882 15033 117 995

901 176141 393 428 501 98 600 17257 89

326 407 849 81 78034 65 309 627 767 800

79069 273 415 589 683 179 950

80283 353 61 76 512 601 12 81389 426

713 31 79 854 80 951 82278 85 598 622 29

93 976 83094 405 38 533 36 645 84117 20

204 745 68 819 39 110 15 85033 472 323

705 822 925 86233 363 123 55 806 50 78:

99 87014 74 232 35 408 564 69 654 98 911

88054 440 532 689 986 89235 41 87 95 504

90287 416 33 504 60 654 824 985 91156

205 481 537 712 92271 80 637 898 93091

594 621 30 936 74 941005 382 661 717 827

61 954 95073 145 47 86 351 945 96658 733

38 869 97267 413 751 917 98314 536 44 98

920 99029 161 287 357 443 569 717 36816

46 938

100061 141 216 339 579 745 833 65

101261 339 538 64 634 890 102024 279 472

518 619 910 22 46 103064 287 804 53 83

85 994 98 104113 393 413 105162 943 57

1506 106746 75 107141 502 13 642 855

108065 522 419 786 894 924 109189 232

423 634

110397 587 943 50 94 111006 135 444 866

112089 270 537 47 81 740 113034 242 425

42 911 39 114329 670 825 917 115059 369

555 67 618 116208 429 61 583 117072 240

515 810 118169 473 613 897 960 67 119017

203 314 431 637 918

120161 278 422 693 877 121149 311 18

114 26 57 61 9879 965 122143 16 578 701

58 123161 68 749 124454 87 834 125356

400 24 33 577 126332 784 844 127035 371

553 765 128042 339 723 74 857 129612

130215 41 357 69 7807 973 131229 450

132017 216 363 71 729 858 95 133029 166

96 555 618 20 54 727 810 134657 68 13518:

308 136218 860 137382 83 637 13 135235

386 517 613 775 139046 553 62 136 57 902

38

140142 365 405 11 539 677 91 141133

312 142078 255 305 36 462 552 877 88 927

143026 367 83 514 31 645 880 912 40 49

144213 98 437 604 784 145181 751 62

146152 363 506 79 674 186 906 147049 586

120 148526 55 749 149173 259 327 498 509

15 613 42 811

150229 305 53 5729 151034 360 499 691

152597 925 27 10 150701 172 514 12 886

154028 225 378 513 86 936 155099 261 73

333 81 408 825 156150 74 504 709 807 919

157236 304 789 158135 288 594 186 818

159125 344 514 70 804 969

IV ciągnięcie GŁÓWNE WYGRANE

Stafa dziennej wygranej 2000 zł padła na 82998

Zi 10 000 na n-ry: 87703 144357

Zi 5 000 na n-ry: 57944 65833 98642

Krwawa zabawa taneczna

W sali oberżysty Konstantego Zakrzewskiego we wsi Rudno na Pomorzu odbywała się zabawa taneczna urządzona przez młodzież przedpoborową. Około północy na tle porachunków osobistych doszło do ostrego zatargu między dwoma robotnikami: Winter Jan z gniewu tak silnie uderzył pięścią w twarz Józefa Imianowskiego, że wybił mu ząb.

Bójkę prowaczono przy pomocy noży, kastetów, krzeselek, ławek i innych narzędzi. Krwawej masaż krę łożyła kres dopiero wezwana policja. Pokłuty nożami został przypadkowo obecny na zabawie Alfons Morzech z Góyni, zamieszkały przy ul. Warszawskiej 39, którego w stanie beznadziejnym z ranami przewieziono do szpitala.

Nurak-złodziejem

Zimą bieżącego roku przybył do portu Gdynięskiego szwedzki statek, który w strefie wolnociowej zabrał ładunek cyny i wyruszył do Sztokholmu. Podczas ładowania duży kawałek cyny wpał w pewnej chwili do wody. Przywołano natychmiast nurka Ignacego Sieję, który ubrany w skafander opuścił się na dno basenu w poszukiwaniu cennej zguby i po pewnym czasie wrócił na powierzchnię oświadczając, że cyny nie znalazł.

Gdy statek wyruszył z ładunkiem w drogę Sijta wieczorem swoją łódeczką wypłynął do basenu i zaurywany się na dno wyciągnął stamtąd zgubiony kawałek cyny, wartości 200 złotych i sprzedał za 120 złotych.

Sięja stanął przed Sądem, który skazał go na 7 miesięcy więzienia.

Bracia zamordowali marynarza Bestialski zabójców skazano na ciężkie więzienie

Po dwukrotnym odraczeniu wreszcie została rozpatrzona sprawa głośnego przed kilku miesiącami zabójstwa marynarza Faustmana na stacji kolejowej Rumia - Zagórze.

Do Sądu gdyńskiego sprowadzono z więzienia w Wejherowie trzech braci Miotków, mieszkańców Rumii Zagórze. Świadców, zeznający w tej sprawie, złożyli bardzo obciążające zeznania. Świadek kupiec Bajsert z Rumii zeznał że Leon Miotk bezpośrednio po napadzie przyrzekł mu, że zostanie wynagrodzony odpowiednio za wyłamanie sztachety, którymi pobito marynarza, przy czym pokazywał mu ranę na rękę i przyznał mu się że pochodzi ona z krwawej rozprawy z Faustmanem.

Poprzednio, w śledztwie, Leon Miotk zaprzeczał jakoby brał udział w bójce i twierdził, że na ta pochodzi od kopnięcia konia. Obecnie na skutek tak obciążających zeznań świadka, Leon Miotk na pytania prokuratora przyznał się do winy.

Niemniej obciążając zeznał naoczny świadek bestialskiego bicia drukarz Piernicki.

Niezwykle ciekawe były zeznania przyjaciela s. p. Faustmana marynarza Matraszka, sprowadzonego na rozprawę pod konwojem z więzienia wojskowego w Grudziądzu. Matraszek, zeznał, że w krytycznym dniu zabójstwa przybył on wraz z tragicznie zmarłym oraz 5 innymi marynarzami do Rumii.

Wszyscy udali się do restauracji, skąd wkrótce Matraszek z Faustmanem wyszli na umówione spotkanie z dziewczętami. W drodze spotkali marynarza Strzyszewskiego, który ich zaczepił. Doszło do sprzeczki. W pewnej chwili Matraszek chciał wylegitymować Strzyszewskiego ten jednak uciekł i po chwili wrócił z całą gromadą.

Rozpoczęła się ogólna bójka, Matraszek od razu na wstępnie dostał silny cios sztachetą w głowę

w skutek czego stracił przytomność i odzyskał ją dopiero na stacji w Rumii, gdzie go do prowadzili koleździ. W tym samym zaś czasie bracia Miotkowie dobijali sztachetami nieszczęśliwego Faustmana.

Na skutek tych wyczerpujących zeznań świadków i dokładnego zbadania sprawy Sąd uznał winnymi braci Miotków umyślnego zabójstwa marynarza Faustmana i skazał ich po 4 lata więzienia.

Jako okoliczność obciążającą uznano, że napastnicy rzucili się gromadą na bezbronnego marynarza w mundurze, który wzbudzał dziś i zawsze największe uznanie i ogólny szacunek.

Olbrzymie dostawy z Sowieć dla rządu w Barcelonie

RZYM. „Giornale d'Italia” donosi że Stambułu o wzroście nasilenia przewozu broni i materiału wojennego z Sowieć dla wojsk rządu barcelońskiego.

Rząd sowiecki po za transportem własnymi statkami, zafrachtował kilka statków greckich m. in. „Kalipso”, „Vergot-

tis”, „Fiploia”, „Eugenia Sambani” i „Victoria”.

Ten ostatni przeszedł 7 maja Bosfor z ładunkiem 200 samochodów ciężarowych, 3000 krzyż z żywnością i większą ilością blachy żelaznej.

Wszystkie wymienione statki skierowano do Kartageny i Alicante.

Reprodukowane przez nas zdjęcie przedstawia szwedzkiego króla Gustawa V z żoną z ks. Margaretą i Birgittą.

CHOROBY PŁUC

Gruźlica płuc jest nieulegalną i chorobą, nie robiąc różnicy dla płci, wieku i stanu, kęsi miłcy ludzi. — Przy zwalczaniu chorób płucnych bronchitów uporczywego, męczącego kaszlu, grypy itp. stosują pp. lekarze

BALSAM TRIKOLAN-AGE

który, ułatwiając wydzielanie się płwociny, wzmacnia organizm i samopoczucie chorego oraz powiększa wagę ciała i usuwa kaszel.

nowietrze
słonce
woda

KREM

CODZIENNY

CHERYS

DINOL PLYN -- PRZY POCENIU PACH PROSZEK PRZY POCENIU NOG **od POTU**

KRONIKA KRAKOWA

Dar społeczeństwa krakowskiego dla armii

W związku z przypadającym 26 bm. świętem pułku piechoty ziemii krakowskiej i wręczeniem ufundowanych dla tego pułku przez społeczeństwo powiatu krakowskiego 18 karabinów maszynowych i 1 granatnika odbyło się wczoraj w gmachu starostwa powiatowego zebranie obywatelskiego komitetu fundowania karabinów maszynowych z udziałem przedstawicieli władz cywilnych

i wojskowych, duchowieństwa, organizacji, stowarzyszeń i związków.

Na przewodniczącego zebrania wybrano płk. Wójcickiego, który witając zebranych wyraził serdeczne podziękowanie przybyłym delegatom za ofiarność społeczeństwa dla armii. Następnie starosta pow. dr. Wnęk odczytał listę ofiarodawców.

Z kolei przystąpiono do wyboru komitetu wykonawczego, w którego skład weszło 15 osób wraz z prezydium w osobach starosty pow. dr. Wnęka, jako przewodniczącego i płk. Wójcickiego. Komitet ten zajmie się organizacją uroczystego doręczenia karabinów maszynowych dla armii jako daru społeczeństwa powiatu krakowskiego.

Wybił szybę wystawową przy ul. Rab. Meiselsa i skradł 50 kg. pomarańczy

W dniu 12 bm. przed Sądem karnym w Krakowie odbyła się rozprawa przeciwko Julianowi Liszczakowi oskarżonemu o to, że w nocy 18 lutego br. jeszcze z 2-ma osobnikami włamał się do sklepu mleczarskiego przy Placu Nowym przez wygięcie łodem żelaznych drzwi do tego sklepu.

Tej samej nocy Liszczak według aktu oskarżenia udał się na jeszcze jedną wyprawę, a mianowicie do sąsiedniej mleczarni przy ul. Rabina Meiselsa, dokąd włamał się przez wybite szyby wystawowej w oknie kradnąc około 50 kg. pomarańczy, 10 pudełek sardynek i t. d.

Na rozprawie przesłuchano lic

nych świadków, z których niektórzy rozpoznali Liszczaka. Mimo tego sąd po przeprowadzonej rozprawie wydał wyrok uniewinniający osk. Liszczaka zarządzając natychmiastowe wypuszczenie go na wolną stopę.

Obronę wnoszą adw. Ela Plezowska.

Szofer najechał na rowerzystę w Krakowie

Dnia 13 bm. o godz. 9.45 na ul. Kalwaryjskiej w czasie wyprzedzania przez samochód osobowy nr. A. 30-361 został porażony rowerzysta Julian Grac-

jan, lat 30, robotnik zam. w Krzewcu 119. pow. Żywiec, który wskutek potrącenia upadł na jezdnię doznając 2-ch ran ciężkich na czole i ogólnych kontuzji.

Gracjan po wypadku udał się na stację pogot ratunk. skąd po zaopatrzeniu ran odszedł do domu.

Katastrofa krakowskiego pociągu pośpiesznego

Wczoraj rano obok stacji kolejowej Chorościna na przestrzeni Lwów — Przemyśl, wydarzyła się katastrofa kolejowa.

Oto t. zw. tender parowozu pośpiesznego, który o godz. 6.20 wyjechał ze Lwowa do Krakowa.

wyskoczył z szyn na zwrotnicy. Pociąg ujechał jeszcze w dalszym ciągu ok. 150 metrów, poczem zatrzymany został przez maszynistę.

Wskutek silnego wstrząsu wagonów doznał ogólnych potłu-

czeń kelner wozu restauracyjnego. Na całej przestrzeni od miejsca wyskoczenia tendra ze szyn progi kolejowe starte zostały niemal na miał. Wypadek spowodował dwugodzinne opóźnienie pociągu pośpiesznego.

Student filozofii U. J. zasądzony na 6 lat więzienia za kłamstwo

Sąd Okręgowy w Tarnowie skazał Józefa Jana Łabuzy z Radgoszczy, pow. dąbrowskiego, studenta fil. U. J. za działalność komunistyczną na karę

6 lat więzienia i pozbawienia praw obywatelskich na lat osiem.

Na podstawie amnestii Sąd zmniejszył skazanemu karę do 4 lat.

Skazanie włamywacza na 18 mies. więzienia za usiłowaną kradzież

Dnia 12 września ub. r. spłoszono w Krakowie przy Bonerowskiej nr. 1 włamywaczy i w czasie pościgu został ujęty znany na terenie Krakowa włamywacz Władysław Gwiazdoń. W czasie aresztowania Gwiazdonia przez posterunkowego PP., Gwiazdoń krzyknął do niego „stój bo strzelam”. Za ten czyn stanął wczoraj przed sądem w Krakowie, który skazał go na 18 miesięcy więzienia. Rozprawie przew. s. o. dr. Konopka, osk. prok. dr. Rybakiewicz.

Wojewoda dr. Tymński rozpoczął urlop wypoczynkowy.

Wojewoda dr. Tymński rozpoczął urlop wypoczynkowy.

Aresztowanie rzeźnika za pokątny ubój rytualny.

Rzeźnik Pinka Szlingenbaum zajmował się w swym mieszkaniu przy ul. Sztak 13, pokątnym ubojem rytualnym.

Ostatnio został on przyłapany na uczynku i zatrzymany przez policję. Szlingenbaum pozostaje nadto pod zarzutem fałszowania plomb i pieczęci uboju rytualnego.

Przeniesienie komisarza Olearczyka

Jak się dowiadujemy, kierownik brygady politycznej wydziału śledczego w Krakowie, komisarz Wiktor Olearczyk, przeniesiony został służbowo do Poznania.

Komis Olearczyk opuścił już Kraków.

Czytajcie Ostatnie „Wiadomości”!

MEBLE

lakierowane

Pierwszorzędne!

Najtaniej!

BRACKA 6.

Ze sportu

Dzisiejszy terminarz zawodów

Liga PZPN.

Godz. 17.15 boisko Wisły: Ruch — Wisła a. p. Walczak.

Mistrzostwo ligi okręgowej

Godz. 10.30. boisko Makkabi: Fablok — Nadwiślan s. p. Medwin, godz. 10.30, boisko Podgórze: Krowodrza — Podgórze s. p. Heitner, godz. 11, boisko Grzegorzec: Chelmek — Grzegorzec s. p. Grüner, godz. 11, boisko Korony: Olsza — Korona s. p. Schneider M., godz. 11.15 boisko Wisły: Wawel — Wisła I. b. s. p. Pałka, godz. 11.30 boisko Cracovii: Garbarnia — Cracovia I. b. s. p. Węglowski, godz. 14.30, boisko Cracovii: Tarnovia — Zwierzyniecki s. p. Skowroński.

Mistrzostwo klasy A.

Godz. 9 boisko 2 p. Lot: Jutrzenka — Pradniczanka s. p. Jesionka, godz. 10, boisko Unii: Rakowiczanka — Unia s. p. Chmielek, godz. 11, boisko Szk. Pch.: Nowowiejski — Łobzowianka s. p. Stoka, godz. 15, boisko Szczakowa: Chelmek II — Szczakowianka s. p. Malla, godz. 15.30, boisko Skawiny: Sparta — Skawinka s. p. Eintracht, godz. 16, boisko Dąbie: Sita — Dąbie, s. p. Reich, godz. 16, boisko Korony: Czarni — Volania, s. p. Aprill, godz. 16 boisko Jaworzno: Trzebinia — Viktoria s. p. Rumpler, godz. 16.30 boisko Bochnia: Łagiewianka — Bocheński, s. p. Kępiński, godz. 16.30, boisko Prokocim s. p. Luberda.

Klasa B.

Godz. 11.15 boisko Rząska: Sokół — Wisła, s. p. Silberman, godz. 16, boisko Kobierzyn: Sokół — Viktoria, s. p. Gunkowicz, godz. 16, boisko Prokocim: Bronowiczanka — Pogoń, s. p. Popłatek, godz. 16, boisko Unii: Juwenia — Płaszowianka, s. p. Singer.

Ponadto odbędzie się szereg spotkań towarzyskich oraz o nagrody i puchar KOZPN.

Zawody hokerskie

Godz. 11 w sali teatru Bagatela odbędą się zawody hokerskie pomiędzy Wisłą, Sokółem, Garbarnią i Makkabią. Dochód przeznaczony na Polski Biały Krzyż.

Zawody kolarskie

O godz. 7-mej przy rogatce bronowickiej start kolarzy o mistrzostwo szosowe województwa krakowskiego na dystansie 100 km. Kraków — Jaworzno — Kraków.

Aresztowanie stolarza za kradzież pieniądze w kościele Bernardynów

Wczoraj został aresztowany Piwowarski Anatol, lat 22, stolarz, bez zajęcia i stałego miejsca zamieszkania, za usiłowaną kradzież pieniędzy ze skarbnicy w kościele OO. Bernardynów przy ul. Bernardyńskiej.

„PERLA”

10 gr. Pranie kołnierzyka 10 gr.

Czyszczenie ubrania

ZŁ 3.50

Czyszczenie sukni

ZŁ 2.—

Centrala: Kraków, Wolnica 8

Filia: Wrzesińska 1

Z TEATRU im. J. SŁOWACKIEGO

W niedzielę popoł. o godz. 15.30 St. Wyspańskiego „Bolesław Śmiały” w opracowaniu scenicznym dyr. K. Frycza, z W. Nowakowskim w roli tytułowej.

W niedzielę wieczorem „Pani ministrowa” komedia S. Nusića, w opracowaniu scenicznym reż. J. Karbowskiego w premierowej obsadzie

NAJBLIŻSZĄ PREMIERĄ Teatru im. J. Słowackiego będzie sztuka Ks. th. Winter’a pt. „Mariella” („The Shinning Roura”) w opracowaniu scenicznym reż. J. Żela Karbowskiego.

Józefina Baker w Krakowie! Tylko 2 dni!!!

Dyrekcja teatru Bagateli udało się pozyskać na występy w Krakowie świetną gwiazdą Józefinę Baker, która wystąpi na scenie z całym swoim zespołem tanecznym oraz własną orkiestrą jazzową.

Wystąpi ona jedynie dziś w sobotę i jutro w niedzielę. Bilety do nabycia w kasie.

RADIO

Czwartek 15 maja 1938

6.15 Audycja poranna, 8.30 „Zielone pasze w małym gospodarstwie” 8.45 Płyty 8.50 Pieśni majowe z wieży majak. 9 Regionalna transmisja z Kalisza przez Poznań 11.57 Sygnał czasu, Hejnał z Wieży Mariackiej, 12.03 Poranek symfoniczny z sali Saskiej w Krakowie 13 Kronika artystyczna Krakowa 13.10 Fragment z pow. Klemensa Junosza „Na zgliszczach 13.30 Audycja południowa, 14.45 Audycja dla wsi 15.45 Gawęda niedzielna „Tajemnica ludzkich pałców” 16 Wiadomości bieżące, 16.05 Wesoła popoł. niedzielne 19.40, 17 Transmisja z sali „Bagateli” we Lwowie „Zapomniany kabaret” w przerwie ok. godz. 18 Chwila Biura Studiów z Warszawy, 19.20 Oryg. Teatr Wyobraźni „Brat znajduje brata” 20.35 Tr. nsm. z posw. koca Marsz. Piłsudskiego w Zawodach, 21 Wiadomości sportowe ze wszystkich rozgłośni polskich 21.20 Ze Lwowa „Taj” 22 Opowieść o Wagnerze”, 22.50 Ostatnie wiadomości dziennika wieczornego przegląd prasy i komunikat meteorologiczny, 23.00 Płyty.

REPERTUAR KIN:

ADRIA: „Życie ulicy” i „Na krawędzi życia”
APOLLO: „Ośma żona Sinobrodego”
ATLANTIC: „Ostatni pociąg z obłożonego miasta” i „Kid Galahad”
BAGATELA: „Ostatni akord” i „Folies Bergeres”
DOM ŻOŁNIERZA: „Ich stu i ona jedna”
L. O. P. P.: „Moje szczęście to ty”
MUZEUM: „Dyplomatyczna żona”
PROMIEN: „Ubośćwiana”
STELLA: „Robert i Gloria”
SZTUKA: „Wrzos”
ŚWIT: „Tygrys Esznápuru”
UCIECHA: „Fortancerka”
WANDA: „Zawiniłam”
ZORZA: „Romeo i Julia”
FOTOPLASTIKON: Szczepańska 5: „Adriatyk”

Pierwszorzędny

Zakład Pogrzebowy

„CONCORDIA”
JANA WOLNEGO

PL. SZCZEPAŃKI 2. — TEL. 103-3.

urządza pogrzeby od najskromniejszych do najspanialszych, przeprowadza eks humacje i przewoży zwłok do wszystkich krajów.

Mniej żałobnym daleko idące ustępstwa.